REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 513/2011 **2016/EES/57/24**

frá 11. maí 2011

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1060/2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Nefnd háttsettra sérfræðinga, undir forystu Jacques de Larosière samkvæmt umboði framkvæmdastjórnarinnar, komst að þeirri niðurstöðu í lokaskýrslu sinni sem birt var 25. febrúar 2009 að styrkja þyrfti eftirlitsramma fjármálageirans innan Evrópusambandsins til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Hún lagði til víðtækar umbætur á skipulagi eftirlits. Sérfræðingahópurinn komst einnig að þeirri niðurstöðu að koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi (e. *European System of Financial Supervisors* (EFSF)), sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum (einni fyrir bankageirann, annarri fyrir vátrygginga- og lífeyrissjóðageirann og hinni þriðju fyrir verðbréfa- og markaðsgeirann) og lagði til að evrópskt kerfisáhætturáð yrði stofnað.

2) Í orðsendingu sinni frá 4. mars 2009, undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu", lagði framkvæmdastjórnin til að lagt yrði fram lagafrumvarp um myndun evrópska fjármálaeftirlitskerfisins og í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009, undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit", veitti hún ítarlegri upplýsingar um mögulega uppbyggingu slíks nýs eftirlitsramma, með áherslu á sérstaka eiginleika eftirlits með lánshæfismatsfyrirtækjum.

3) Leiðtogaráðið lagði til í niðurstöðum sínum frá 19. júní 2009 að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi, sem samanstæði af kerfi landsbundinna fjármálaeftirlitsaðila sem vinna saman, með nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum, yrði komið á fót. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri með því að koma á fót samstarfshópum eftirlitsaðila og útbúa eina sameiginlega evrópska reglubók sem gilti um alla þátttakendur á fjármálamarkaði á innri markaðnum. Leiðtogaráðið lagði áherslu á að evrópsk verðbréfamarkaðseftirlitsstofnun ætti að hafa eftirlitsheimildir með lánshæfismatsfyrirtækjum. Enn fremur ætti framkvæmdastjórnin að viðhalda heimild sinni til að framfylgja sáttmálunum, einkum I. kafla VII. bálks sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar sameiginlegar samkeppnisreglur í samræmi við ákvæðin sem samþykkt eru um framkvæmd þessara reglna.

4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ([4]) kom á fót Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) (ESMA).

5) Skilgreina ætti nákvæmlega umfang valdheimilda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar þannig að þátttakendur á fjármálamörkuðum geti sanngreint það yfirvald sem er lögbært á athafnasviði lánshæfismatsfyrirtækja. Veita ætti Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni almennar valdheimildir samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 ([5]) varðandi málefni í tengslum við skráningu og stöðugt eftirlit með skráðum lánshæfismatsfyrirtækjum.

6) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ber ein ábyrgð á skráningu og eftirliti með lánshæfismatsfyrirtækjum innan Sambandsins. Þegar Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin felur lögbærum yfirvöldum tiltekin verkefni ber stofnunin áfram ábyrgð lögum samkvæmt. Yfirmenn og annað starfsfólk lögbærra yfirvalda skal taka þátt í ákvarðanatökuferlinu innan Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1095/2010, sem aðilar að stofnunum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, s.s. eftirlitsstjórn hennar eða innri nefndum. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti ein að hafa heimild til að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld þriðju landa. Að því marki sem lögbær yfirvöld taka þátt í ákvarðanatökuferlinu innan Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar eða við framkvæmd verkefna fyrir hönd hennar falla þau undir þessa samstarfssamninga.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 145, 31.5.2011, bls. 30. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 203/2016 frá 23. september 2016 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, bíður birtingar

([1]) Stjtíð. ESB C 337, 14.12.2010, bls. 1.

([2]) Stjtíð. ESB C 54, 19.2.2011, bls. 37.

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 15. desember 2010 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 11. apríl 2011.

([4]) Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

([5]) Stjtíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1.

7) Gagnsæi upplýsinga, sem útgefandi metins fjármálagernings veitir tilnefndu lánshæfismatsfyrirtæki, gæti haft mikinn virðisauka í för með sér fyrir starfsemi markaðarins og vernd fjárfesta. Því ber að huga að því hvernig best sé að auka gagnsæi upplýsinga sem liggja til grundvallar mati á öllum fjármálagerningum. Í fyrsta lagi er birting upplýsinganna fyrir öðrum skráðum eða vottuðum lánshæfismatsfyrirtækjum líkleg til að auka samkeppni þeirra á milli þar sem það gæti m.a. leitt til fjölgunar á óumbeðnum lánshæfismötum. Útgáfa þess háttar óumbeðins mats ætti að stuðla að notkun fleiri en eins mats fyrir hvern fjármálagerning. Þetta gæti einnig stuðlað að því að koma í veg fyrir mögulega hagsmunaárekstra, einkum samkvæmt þeirri aðferð að útgefandinn greiði fyrir matið, og ætti því að auka matsgæðin. Í öðru lagi gæti birting upplýsinganna fyrir öllum markaðnum einnig aukið getu fjárfesta til að þróa eigin áhættugreiningar með því að byggja áreiðanleikakannanir sínar á þeim viðbótarupplýsingum. Slík upplýsingagjöf gæti einnig dregið úr þörfinni fyrir lánshæfismat sem lánshæfismatsfyrirtæki gefur út. Til að ná þessum grundvallarmarkmiðum ætti framkvæmdastjórnin að leggja ítarlegra mat á þessi atriði með því að taka til frekari skoðunar viðeigandi umfang birtingarskyldunnar, með hliðsjón af áhrifum á staðbundna verðbréfunarmarkaði, frekari skoðanaskiptum við áhugasama aðila, vöktun með þróun markaðar og reglusetningu og reynslunni í öðrum lögsögum. Í ljósi þess mats ætti framkvæmdastjórnin að leggja fram viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf. Mat og tillögur framkvæmdastjórnarinnar ættu að gera kleift að skilgreina nýjar gagnsæisskyldur með þeim hætti sem helst hentar til að gæta almannahagsmuna og er í mestu samræmi við vernd fjárfesta.

8) Þar eð lánshæfismat er notað alls staðar í Sambandinu, er hefðbundin aðgreining milli lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis og annarra lögbærra yfirvalda og samræming eftirlits af hálfu samstarfshópa ekki hentugasta skipulagið fyrir eftirlit með lánshæfismatsfyrirtækjum. Eftir að Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni var komið á fót er ekki lengur nauðsynlegt að viðhalda slíku skipulagi. Því ætti að einfalda skráningarferlið og stytta frestinn til samræmis við það.

9) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ber ábyrgð á skráningu og stöðugu eftirliti með lánshæfismatsfyrirtækjum en ekki á eftirliti með notendum lánshæfismata. Lögbær yfirvöld, sem tilnefnd eru samkvæmt viðeigandi löggjöf um tiltekinn geira til að hafa eftirlit með lánastofnunum, fjárfestingarfyrirtækjum, vátryggingafélögum, líftryggingafélögum, endurtryggingafélögum, verðbréfasjóðum (UCITS), stofnunum um starfstengdan lífeyri og sérhæfðum sjóðum, ættu því áfram að bera ábyrgð á eftirliti með notkun lánshæfismata að því er varðar þessar fjármálastofnanir og einingar, sem eru háðar eftirliti á landsvísu, innan ramma og með tilliti til beitingar annarra tilskipana um fjármálaþjónustu, sem og eftirliti með notkun lánshæfismata í lýsingum.

10) Þörf er á skilvirku stjórntæki til að koma á samræmdum tæknilegum eftirlitsstöðlum til að auðvelda beitingu reglugerðar (EB) nr. 1060/2009 í reynd og til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og fullnægjandi vernd fjárfesta og neytenda innan Sambandsins. Þar eð Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin býr yfir mjög sérhæfðri þekkingu er árangursríkt og viðeigandi að fela stofnuninni ábyrgð á þróun og gerð frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum.

11) Með tilliti til lánshæfismatsstofnana ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að leggja fram fyrir framkvæmdastjórnina frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum varðandi upplýsingarnar sem lánshæfismatsfyrirtæki ber að veita í umsókn sinni um skráningu, upplýsingar sem lánshæfismatsfyrirtæki er skylt að leggja fram með umsókn um vottun og mat á kerfislægu mikilvægi þess fyrir fjármálastöðugleika eða heilindi fjármálamarkaða, framsetningu upplýsinga, þ.m.t. skipulag, form, aðferð og tímabil upplýsingagjafar, sem lánshæfismatsfyrirtæki skal birta, varðandi mat á því hvort aðferð við lánshæfismat uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í reglugerð (EB) nr. 1060/2009, og inntak og form reglubundinna skýrslna með matsgögnum sem lánshæfismatsfyrirtæki verða beðin um vegna stöðugs eftirlits Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1095/2010 ætti framkvæmdastjórnin að samþykkja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að þau öðlist bindandi réttaráhrif. Við þróun á frumvörpum sínum að tæknilegum eftirlitsstöðlum ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að taka til athugunar og, ef við á og nauðsynlegt er, uppfæra viðmiðunarreglurnar sem nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila hefur þegar gefið út að því er varðar efni reglugerðar (EB) nr. 1060/2009.

12) Á þeim sviðum sem ekki falla undir tæknilega eftirlitsstaðla ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að hafa vald til að gefa út og uppfæra viðmiðunarreglur, sem ekki eru bindandi, um málefni í tengslum við beitingu reglugerðar (EB) nr. 1060/2009.

13) Til að sinna verkefnum sínum með skilvirkum hætti ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að geta farið fram á, með einfaldri beiðni eða með ákvörðun, allar nauðsynlegar upplýsingar frá lánshæfismatsfyrirtækjum, aðilum sem taka þátt í lánshæfismatsstarfsemi, metnum einingum og tengdum þriðju aðilum, þriðju aðilum sem lánshæfismatsfyrirtæki hafa útvistað rekstrarþáttum eða starfsemi til, og öðrum aðilum sem á annan hátt eru verulega skyldir eða tengdir lánshæfismatsfyrirtækjum eða lánshæfismatsstarfsemi. Síðastnefndi hópur aðila

tekur t.d. til starfsfólks lánshæfismatsfyrirtækis sem tekur ekki beinan þátt í matsstarfsemi en gæti, vegna starfssviðs síns innan lánshæfismatsfyrirtækisins, búið yfir mikilvægum upplýsingum um tiltekið mál. Fyrirtæki sem hafa veitt lánshæfismatsfyrirtækjum þjónustu geta einnig fallið í þann flokk. Fyrirtæki sem nota lánshæfismatið falla ekki í þann flokk. Ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin krefst slíkra upplýsinga með einfaldri beiðni er viðtakandinn ekki skuldbundinn til að veita upplýsingarnar en, ef hann veitir þær af fúsum og frjálsum vilja ættu veittar upplýsingar ekki að vera rangar eða villandi. Slíkar upplýsingar ættu að vera gerðar aðgengilegar án tafar.

14) Til að framkvæma eftirlitsheimildir sínar með skilvirkum hætti ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að geta framkvæmt rannsóknir og vettvangsskoðanir.

15) Lögbær yfirvöld ættu að senda allar upplýsingar sem krafist er samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1060/2009 og aðstoða og hafa samvinnu við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin og lögbær yfirvöld ættu einnig að vinna náið með lögbærum yfirvöldum tiltekins geira sem bera ábyrgð á eftirliti með þeim fyrirtækjum sem um getur í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1060/2009. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að geta úthlutað lögbærum yfirvöldum aðildarríkis tilteknum eftirlitsverkefnum, t.d. þegar eftirlitsverkefni krefst þekkingar og reynslu að því er varðar staðbundnar aðstæður, sem auðveldara aðgengi er að á landsvísu. Þær tegundir verkefna sem hún ætti að geta úthlutað eru m.a. framkvæmd sértækra rannsóknarverkefna og vettvangsskoðanir. Fyrir úthlutun verkefna ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að hafa samráð við viðkomandi lögbært yfirvald um ítarleg skilyrði að því er varðar slíka úthlutun verkefna, þ.m.t. umfang úthlutaðra verkefna, tímaáætlun varðandi framkvæmd verkefnanna og sendingu nauðsynlegra upplýsinga frá og til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að greiða lögbærum yfirvöldum fyrir að framkvæma úthlutað verkefni í samræmi við reglugerð um gjöld sem framkvæmdastjórnin skal samþykkja með framseldri gerð. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti ekki að geta framselt vald til að samþykkja ákvarðanir um skráningu.

16) Nauðsynlegt er að tryggja að lögbær yfirvöld geti farið fram á að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin rannsaki hvort skilyrðin um afturköllun skráningar lánshæfismatsfyrirtækis eru uppfyllt og farið fram á að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin stöðvi tímabundið notkun lánshæfismats ef lánshæfismatsfyrirtæki telst brjóta gegn reglugerð (EB) nr. 1060/2009 með alvarlegum og viðvarandi hætti. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að meta slíkar kröfur og grípa til viðeigandi ráðstafana.

17) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að geta beitt févíti til að þvinga lánshæfismatsfyrirtæki til að láta af broti, veita tæmandi upplýsingar sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin krefst, eða til að gangast undir rannsókn eða vettvangsskoðun.

18) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að geta beitt lánshæfismatsfyrirtæki sektum ef hún telur að þau hafi gerst brotleg, af ásetningi eða í gáleysi, við reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Beita ætti sektum í samræmi við alvöru brotanna. Skipta ætti brotunum í mismunandi flokka og tilteknar sektir tengdar hverjum flokki. Til að reikna út sekt í tengslum við tiltekið brot ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að beita tveggja þrepa aðferðafræði sem felur í sér ákvörðun grunnfjárhæðar og leiðréttingu þeirrar grunnfjárhæðar, ef nauðsyn krefur, með tilteknum stuðlum. Grunnfjárhæðina ætti að ákvarða með tilliti til ársveltu hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis og leiðréttingarnar gerðar með því að hækka eða lækka grunnfjárhæðina með því að beita viðeigandi stuðlum í samræmi við þessa reglugerð.

19) Með þessari reglugerð eru fastsettir stuðlar, sem tengjast íþyngjandi og mildandi aðstæðum, til að Evrópska verð bréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafi nauðsynleg tæki til að ákvarða sekt, sem er í réttu hlutfalli við alvöru brots sem lánshæfismatsfyrirtæki hefur framið, með tilliti til aðstæðna þegar brotið var framið.

20) Áður en ákvörðun er tekin um að beita sektum eða févíti ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að gefa þeim einstaklingum sem falla undir málsmeðferðina tækifæri til áheyrnar í því skyni að virða rétt til málsvarnar.

21) Aðildarríki ættu að viðhalda getu sinni til að mæla fyrir um og beita reglum um viðurlög sem gilda um brot á skyldu fjármálastofnana og annarra eininga til að nota einungis, í eftirlitsskyni, það lánshæfismat sem gefið er út af lánshæfismatsfyrirtækjum sem eru skráð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1060/2009.

22) Þessi reglugerð ætti ekki að skapa fordæmi fyrir beitingu evrópskra eftirlitsyfirvalda á fjárhagslegum viðurlögum, eða viðurlögum sem ekki eru fjárhagsleg, gagnvart þátttakendum á fjármálamarkaði eða öðrum fyrirtækjum í tengslum við aðra starfsemi.

23) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að láta hjá líða að beita sektum eða févíti ef fyrir liggur sýkna eða sakfelling, vegna nákvæmlega eins málsatvika eða vegna málsatvika sem eru að verulegu leyti eins, sem endanlegur dómur er genginn um í kjölfar meðferðar sakamáls samkvæmt landslögum.

24) Ákvarðanir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar um að beita sektum og févíti ættu að vera framfylgjanlegar og framfylgd þeirra ætti að falla undir gildissvið réttarfarsreglna sem eru í gildi í því ríki þar sem þær eru framkvæmdar. Réttarfarsreglur ættu ekki að fela í sér refsiréttarfarsreglur en mögulegt ætti að vera að þær taki til reglna um stjórnsýslumeðferð.

25) Ef um er að ræða brot sem framið er af lánshæfismatsstofnun ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að hafa heimild til að gera ýmsar eftirlitsráðstafanir, þ.m.t. en ekki takmarkað við, að krefjast þess að lánshæfismatsfyrirtækið stöðvi brotið, stöðva tímabundið notkun lánshæfismats í eftirlitsskyni, banna lánshæfismatsfyrirtækinu tímabundið að gefa út lánshæfismat og, sem síðasta úrræði, að afturkalla skráninguna ef lánshæfismatsfyrirtækið hefur gerst brotlegt við reglugerð (EB) nr. 1060/2009 með alvarlegum og endurteknum hætti. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að beita eftirlitsráðstöfununum með tilliti til eðlis og alvöru brotsins og virða meðalhófsregluna. Áður en ákvörðun er tekin um eftirlitsráðstafanir ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að gefa þeim einstaklingum sem falla undir málsmeðferðina tækifæri til áheyrnar til að virða rétt til málsvarnar.

26) Í þessari reglugerð eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi og stjórnskipunarhefð í aðildarríkjunum. Til samræmis við það ætti að beita ákvæðum reglugerðar þessarar með hliðsjón af þessum réttindum og meginreglum, þ.m.t. þeim er tengjast prentfrelsi og tjáningarfrelsi í fjölmiðlum, og réttindum varðandi túlkun og þýðingu fyrir þá sem ekki tala eða skilja tungumálið við málsmeðferðina, sem hluti af almennum rétti til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi.

27) Vegna réttarvissu þykir rétt að koma á skýrum umbreytingarráðstöfunum vegna sendingar á skrám og vinnuskjölum frá lögbærum yfirvöldum til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

28) Skráning lánshæfismatsfyrirtækis, sem lögbært yfirvald hefur heimilað, ætti að gilda alls staðar í Sambandinu eftir tilfærslu eftirlitsheimilda frá lögbærum yfirvöldum til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

29) Framkvæmdastjórnin ætti að hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að tilgreina nánar eða breyta viðmiðununum við mat á jafngildi reglu- og eftirlitsramma þriðja lands til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum, samþykkja reglugerð um gjöld og ítarlegar reglur varðandi sektir og févíti og til að breyta viðaukunum við reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga.

30) Framkvæmdastjórnin ætti við undirbúning og samningu framseldra gerða að tryggja snemmbæra og viðvarandi sendingu upplýsinga um viðkomandi skjöl til Evrópuþingsins og ráðsins.

31) Evrópuþingið og ráðið ættu að hafa þrjá mánuði frá tilkynningardegi til að andmæla framseldri gerð. Þetta tímabil ætti að vera hægt að framlengja um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins að því er varðar mikilvæg atriði. Þar að auki ættu Evrópuþingið og ráðið einnig að geta upplýst aðrar stofnanir um fyrirætlanir sínar um að hreyfa ekki andmælum. Skjót samþykkt á framseldum gerðum á sérstaklega við þegar um frest er að ræða, t.d. ef tímaáætlun varðandi samþykki framkvæmdastjórnarinnar á framseldum gerðum er í grundvallargerðinni.

32) Í yfirlýsingunni um 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, hafði ráðstefnan hliðsjón af þeirri fyrirætlun framkvæmdastjórnarinnar að halda áfram að hafa samráð við sérfræðinga sem tilnefndir eru af aðildarríkjunum við undirbúning að drögum að afleiddum gerðum á sviði fjármálaþjónustu, í samræmi við viðteknar venjur.

33) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([6]) gildir um vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar reglugerð (EB) nr. 1060/2009.

34) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([7]) gildir um vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar reglugerð (EB) nr. 1060/2009.

([6]) Stjtíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.
([7]) Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

35) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að koma á skilvirkum og áhrifaríkum eftirlitsramma vegna lánshæfismatsfyrirtækja með því að fela einu eftirlitsyfirvaldi eftirlit með lánshæfismatsstarfsemi innan Sambandsins, koma á fót einum sameiginlegum tengilið fyrir lánshæfismatsfyrirtæki og tryggja samræmda beitingu reglnanna um lánshæfismatsfyrirtæki, og ætla má að þeim verði frekar náð á vettvangi Sambandsins vegna skipulags lánshæfismatsstarfseminnar, sem hafa skal eftirlit með, þvert á Sambandið og áhrifa hennar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er, til þess að þessum markmiðum verði náð.

36) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1060/2009 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar

Reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi liðir bætist við 3. mgr. 1. gr.:

„p) „lögbær yfirvöld“: yfirvöldin sem hvert aðildarríki tilnefnir í samræmi við 22. gr.,

q) „löggjöf um tiltekinn geira“: löggerningar Sambandsins sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 4. gr.,

r) „lögbær yfirvöld tiltekins geira“: lögbær landsyfirvöld sem tilnefnd eru, samkvæmt viðeigandi löggjöf um tiltekinn geira, til að hafa eftirlit með lánastofnunum, fjárfestingarfyrirtækjum, vátryggingafélögum, líftryggingafélögum, endurtryggingafélögum, verðbréfasjóðum (UCITS), stofnunum um starfstengdan lífeyri og sérhæfðum sjóðum.“

2) Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Lánastofnanir, eins og þær eru skilgreindar í tilskipun 2006/48/EB, fjárfestingarfyrirtæki eins og þau eru skilgreind í tilskipun 2004/39/EB, vátryggingafélög sem falla undir fyrstu tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (*), líftryggingafélög, eins og þau eru skilgreind í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB frá 5. nóvember 2002 um líftryggingar (**), endurtryggingafélög, eins og þau eru skilgreind í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB frá 16. nóvember 2005 um endurtryggingu (***), verðbréfasjóðir (UCITS), eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (****), stofnanir um starfstengdan lífeyri, eins og þær eru skilgreindar í tilskipun 2003/41/EB og sérhæfðir sjóðir, geta því aðeins notað lánshæfismat í eftirlitsskyni ef það er gefið út af lánshæfismatsfyrirtæki, sem stofnað er innan Sambandsins og skráð í samræmi við þessa reglugerð.“

(*) Stjtíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3.
(**) Stjtíð. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1.
(***) Stjtíð. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1.
(****) Stjtíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32.

b) Ákvæðum 3. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað b-, c- og d-liðar komi eftirfarandi:

„b) lánshæfismatsfyrirtæki hefur staðfest og getur á áframhaldandi grundvelli sýnt Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1095/2010 ([8]), fram á að framkvæmd lánshæfismatsstarfsemi lánshæfismatsfyrirtækis í þriðja landi, sem er undanfari útgáfu lánshæfismats, sem er til samþykktar, uppfylli skilyrði sem eru a.m.k. jafn ströng og skilyrðin sem sett eru fram í 6.–12. gr.,

c) geta Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að hafa aðgang að og eftirlit með því að lánshæfismatsfyrirtæki, sem stofnsett er í þriðja landi, fari að kröfunum sem um getur í b-lið er ekki takmörkuð,

d) lánshæfismatsfyrirtæki lætur, samkvæmt beiðni, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni allar upplýsingar í té sem nauðsynlegar eru til að gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni kleift að hafa stöðugt eftirlit með því að farið sé að skilyrðum þessarar reglugerðar.“

([8]) Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

ii. Eftirfarandi komi í stað h-liðar:

„h) viðeigandi samstarfsfyrirkomulag sé á milli Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og viðkomandi eftirlitsyfirvalds lánshæfismatsfyrirtækis með staðfestu í þriðja landi. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tryggja að slíkur samstarfssamningur tilgreini að minnsta kosti:

i. tilhögun upplýsingaskipta milli Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og viðkomandi eftirlitsyfirvalds lánshæfismatsfyrirtækis með staðfestu í þriðja landi og

ii. málsmeðferð varðandi samræmingu eftirlitsstarfsemi til þess að gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni kleift að hafa stöðugt eftirlit með lánshæfismatsstarfsemi sem leiðir til útgáfu samþykkta lánshæfismatsins.

3) Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Lánshæfismatsfyrirtæki, sem um getur í 1. mgr., getur sótt um vottun. Umsóknin skal lögð fram til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við viðeigandi ákvæði 15. gr.“

b) Í stað fyrstu undirgreinar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal skoða og taka ákvörðun um umsókn um vottun í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 16. gr. Ákvörðun um vottun skal byggjast á viðmiðunum sem settar eru fram í a- til d-lið 1. mgr. þessarar greinar.“

c) Í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Lánshæfismatsfyrirtæki, sem um getur í 1. mgr., getur sótt um að vera undanþegið:

a) því að fara, í hverju tilviki fyrir sig, að sumum eða öllum kröfum sem settar eru fram í A-þætti I. viðauka og í 4. mgr. 7. gr. ef lánshæfismatsfyrirtækið getur sýnt fram á að kröfurnar séu ekki í réttu hlutfalli við eðli og umfang fyrirtækisins og hversu flókið það er og eðli og umfang útgáfu þess á lánshæfismati,

b) kröfum um staðsetningu í Sambandinu ef þau skilyrði eru of íþyngjandi og óhófleg með tilliti til eðlis og umfangs fyrirtækisins og hversu flókið það er og eðlis og umfangs útgáfu þess á lánshæfismati.

Lánshæfismatsfyrirtæki skal leggja fram umsókn um undanþágu samkvæmt a- eða b-lið fyrstu undirgreinar með umsókninni um vottun. Við mat á þeirri umsókn skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka tillit til stærðar viðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis, sem um getur í 1. mgr., með hliðsjón af eðli og umfangi fyrirtækisins og hversu flókið það er og eðlis og umfangs útgáfu þess á lánshæfismati, sem og áhrifum lánshæfismats, sem lánshæfismatsfyrirtæki gefur út, á fjármálastöðugleika og heilindi fjármálamarkaða eins eða fleiri aðildarríkja. Á grundvelli þessara forsenda, getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin veitt lánshæfismatsfyrirtæki, sem um getur í 1. mgr., slíka undanþágu.“

d) Ákvæði 5. mgr. falli brott,

e) í stað þriðju undirgreinar 6. mgr. komi eftirfarandi:

„Til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum ber framkvæmdastjórninni að samþykkja, með framseldum gerðum í samræmi við 38. gr. a og háð skilyrðum 38. gr. b og 38. gr. c, ráðstafanir til að tilgreina nánar eða breyta viðmiðununum sem settar eru fram í a-, b- og c-lið annarrar undirgreinar þessarar greinar.“

f) Í stað 7. og 8. mgr. komi eftirfarandi:

„7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal koma á samstarfssamningum við viðeigandi eftirlitsyfirvöld þriðju landa sem eru með laga- og eftirlitsramma sem teljast jafngildir þessari reglugerð í samræmi við 6. mgr. Þess háttar fyrirkomulag skal að lágmarki tilgreina:

a) tilhögun upplýsingaskipta milli Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og viðkomandi eftirlitsyfirvalda hlutaðeigandi þriðju landa og

b) málsmeðferð við samræmingu á eftirlitsstarfsemi.

8. Ákvæði 20. og 24. gr. skulu gilda að breyttu breytanda um vottuð lánshæfismatsfyrirtæki og lánshæfismat sem þau gefa út.“

4) Ákvæðum 3. mgr. 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað inngangshlutans í fyrsta undirlið komi eftirfarandi:

„3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur, að ósk lánshæfismatsfyrirtækis, veitt því undanþágu frá kröfum 2., 5. og 6. liðar A-þáttar I. viðauka og 4. mgr. 7. gr. ef lánshæfismatsfyrirtækið getur sýnt fram á að þær kröfur séu ekki í samræmi við eðli og umfang rekstrar þess og hversu flókinn hann er og eðli og umfang útgáfu þess á lánshæfismati og:“

b) Í stað annarrar undirgreinar komi eftirfarandi:

„Ef um samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja er að ræða skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tryggja að í það minnsta eitt lánshæfismatsfyrirtæki samstæðunnar sé ekki undanþegið því að uppfylla kröfur 2., 5. og 6. liðar A-þáttar I. viðauka og 4. mgr. 7. gr.“

5) Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„*9. gr.*

Útvistun

Útvistun mikilvægra rekstrarþátta má ekki fara þannig fram að hún rýri umtalsvert gæði innra eftirlits lánshæfismatsfyrirtækis og getu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að hafa eftirlit með því að lánshæfismatsfyrirtæki uppfylli allar þær skyldur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.“

6) Í stað 6. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„6. Lánshæfismatsfyrirtæki skal ekki nota heiti Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar með þeim hætti að það gæti gefið vísbendingu um eða bent til að stofnunin áriti eða samþykki lánshæfismat eða hvers konar lánshæfismatsstarfsemi fyrirtækisins.“

7) Í stað 2. og 3. mgr. 11. gr. komi eftirfarandi:

„2. Lánshæfismatsfyrirtæki skal gera gögn um fyrri frammistöðu, þ.m.t. tíðni breytinga á mati og upplýsingar um áður útgefið lánshæfismat og breytingar á þeim, aðgengileg í miðlægu gagnasafni sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin setur á fót. Lánshæfismatsfyrirtæki skal veita upplýsingar til þess gagnasafns á stöðluðu formi eins og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin kveður á um. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gera þær upplýsingar aðgengilegar almenningi og birta árlega samantekt upplýsinga um helstu þróun sem greind er.

3. Lánshæfismatsfyrirtæki skal árlega veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni upplýsingar um málefni sem sett eru fram í 2. lið II. hluta E-þáttar I. viðauka.“

8) Ákvæðum 14. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Skráningin skal gilda á öllu yfirráðasvæði Sambandsins eftir að ákvörðun um skráningu lánshæfismatsfyrirtækis, sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur samþykkt, eins og um getur í 3. mgr. 16. gr. eða 3. mgr. 17. gr., hefur tekið gildi.“

b) í stað annars undirliðar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„Lánshæfismatsfyrirtæki skal, án óþarfa tafar, tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um hvers konar mikilvægar breytingar á skilyrðum fyrir upphaflegri skráningu, þ.m.t. opnun eða lokun útibús í Sambandinu.“

c) Í stað 4. og 5. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Án þess að það hafi áhrif á 16. eða 17. gr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skrá lánshæfismatsfyrirtæki, ef það kemst að þeirri niðurstöðu eftir athugun á umsókninni að lánshæfismatsfyrirtæki uppfylli þau skilyrði fyrir útgáfu lánshæfismats sem sett eru fram í þessari reglugerð, að teknu tilliti til 4. og 6. gr.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal ekki setja skilyrði fyrir skráningu sem ekki er kveðið á um í þessari reglugerð”.

9) Eftirfarandi komi í stað 15.-21. gr.:

„*15. gr.*

Umsókn um skráningu

1. Lánshæfismatsfyrirtæki skal leggja inn umsókn um skráningu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Í umsókninni skulu a.m.k. vera upplýsingar um þau mál sem tilgreind eru í II. viðauka.

2. Ef samstæða lánshæfismatsfyrirtækja sækir um skráningu skulu aðilar að samstæðunni veita einum þeirra umboð til að leggja fram allar umsóknirnar til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar fyrir hönd samstæðunnar. Það lánshæfismatsfyrirtæki sem fer með umboðið skal leggja fram upplýsingarnar með þeim hætti sem kveðið er á um í II. viðauka fyrir hvern aðila að samstæðunni.

3. Lánshæfismatsfyrirtæki skal leggja fram umsókn sína á einhverju af opinberum tungumálum stofnana Sambandsins. Ákvæði reglugerðar nr. 1 frá 15. apríl 1958, þar sem ákveðið er hvaða tungumál skulu notuð í Efnahagsbandalagi Evrópu (*), skulu gilda að breyttu breytanda um öll önnur samskipti milli Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og lánshæfismatsfyrirtækja og starfsfólks þeirra.

4. Innan tuttugu virkra daga frá viðtöku umsóknar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin meta hvort umsókn sé fullnægjandi. Ef umsóknin er ekki fullnægjandi skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin setja lánshæfismatsfyrirtækinu frest til að veita viðbótarupplýsingar.

Eftir að umsókn hefur verið metin fullnægjandi skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tilkynna lánshæfismatsfyrirtækinu til samræmis við það.

16. gr

Athugun Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á umsókn um skráningu lánshæfismatsfyrirtækis

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 45 virkum dögum eftir tilkynninguna sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr. 15. gr., athuga umsókn um skráningu lánshæfismatsfyrirtækis á grundvelli þess hvort lánshæfismatsfyrirtæki uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í þessari reglugerð.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur framlengt athugunarfrestinn um 15 virka daga, einkum ef lánshæfismatsfyrirtæki:

a) fyrirhugar að samþykkja lánshæfismat eins og um getur í 3. mgr. 4. gr.,

b) fyrirhugar útvistun á starfsemi eða

c) óskar eftir undanþágu frá því að fara að skilyrðum í samræmi við 3. mgr. 6. gr.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal samþykkja vel rökstudda ákvörðun, um skráningu eða synjun skráningar, innan 45 virkra daga frá tilkynningunni sem um getur í 4. mgr. 15. gr., eða innan 60 virkra daga frá viðtöku hennar þegar 2. mgr. þessarar greinar gildir.

4. Ákvörðunin sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin samþykkir skv. 3. mgr. skal taka gildi á fimmta virka degi eftir samþykkt.

17. gr

Athugun Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á umsókn samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja um skráningu

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 55 virkum dögum eftir tilkynninguna sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr. 15. gr., athuga skráningarumsóknir samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja á grundvelli þess hvort lánshæfismatsfyrirtækin uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í þessari reglugerð.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur framlengt skoðunartímabilið um 15 virka daga, einkum ef eitthvað lánshæfismatsfyrirtæki í samstæðunni:

a) fyrirhugar að samþykkja lánshæfismat eins og um getur í 3. mgr. 4. gr.,

b) fyrirhugar útvistun á starfsemi eða

c) óskar eftir undanþágu frá því að fara að skilyrðum í samræmi við 3. mgr. 6. gr.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal samþykkja vel rökstudda einstaka ákvörðun um skráningu eða synjun skráningar hvers og eins lánshæfismatsfyrirtækis innan samstæðunnar, innan 55 virkra daga frá tilkynningunni sem um getur í 4. mgr. 15. gr., eða innan 70 virkra daga frá viðtöku hennar þegar 2. mgr. þessarar greinar gildir.

4. Ákvörðunin sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin samþykkir skv. 3. mgr. skal taka gildi á fimmta virka degi eftir samþykkt.

18. gr

Tilkynning um ákvörðun um skráningu, synjun skráningar eða afturköllun skráningar og birting lista yfir skráð lánshæfismatsfyrirtæki

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tilkynna hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtæki um ákvörðun sína innan fimm virkra daga frá samþykki ákvörðunar skv. 16., 17. eða 20. gr. Ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin neitar að skrá lánshæfismatsfyrirtæki eða afturkallar skráningu lánshæfismatsfyrirtækis skal stofnunin rökstyðja vel ástæður ákvörðunar sinnar.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tilkynna framkvæmdastjórninni, Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1093/2010 (**) (EBA), Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1094/2010 (***) (EIOPA), lögbærum yfirvöldum og lögbærum yfirvöldum tiltekins geira um allar ákvarðanir sem teknar eru skv. 16., 17. eða 20. gr.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu lista yfir lánshæfismatsfyrirtæki sem eru skráð í samræmi við þessa reglugerð. Sá listi skal uppfærður innan fimm daga frá samþykkt ákvörðunar skv. 16., 17. eða 20. gr. Framkvæmdastjórnin skal birta uppfærðan lista í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* innan 30 daga frá slíkri uppfærslu.

19. gr

Skráningar- og eftirlitsgjöld

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal innheimta gjöld af lánshæfismatsfyrirtækjum í samræmi við þessa reglugerð og reglugerðina um gjöld sem um getur í 2. mgr. Þessi gjöld skulu ná að fullu yfir nauðsynleg útgjöld Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar að því er varðar skráningu og eftirlit með lánshæfismatsfyrirtækjum og endurgreiðslu alls kostnaðar sem lögbær yfirvöld kunna að stofna til við framkvæmd verka samkvæmt þessari reglugerð, einkum ef það er afleiðing af úthlutun verkefna í samræmi við 30. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja reglugerð um gjöld. Sú reglugerð skal einkum ákvarða tegund gjalda og í hvaða tilvikum skal innheimta gjöld, fjárhæð gjalda, með hvaða hætti greiðslan fer fram og með hvaða hætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal endurgreiða lögbærum yfirvöldum að því er varðar hvers konar kostnað sem þau kunna að stofna til við framkvæmd verka samkvæmt þessari reglugerð, einkum vegna hvers konar úthlutunar verkefna í samræmi við 30. gr.

Fjárhæð gjalda sem lögð eru á lánshæfismatsfyrirtæki skal ná yfir allan stjórnsýslukostnað og vera í réttu hlutfalli við veltu hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja reglugerðina um gjöld sem um getur í fyrstu undirgrein með framseldum gerðum í samræmi við 38. gr. a og með fyrirvara um skilyrði 38. gr. b og 38. gr. c.

20. gr

Afturköllun skráningar

1. Með fyrirvara um 24. gr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin afturkalla skráningu lánshæfismatsfyrirtækis ef lánshæfismatsfyrirtæki:

a) afsalar sér ótvírætt skráningu eða hefur ekki gefið út neitt lánshæfismat síðustu sex mánuði,

b) hefur fengið skráningu með því að gefa rangar yfirlýsingar eða á annan ólögmætan hátt eða

c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir skráningunni.

2. Lögbært yfirvald í aðildarríki, þar sem lánshæfismat útgefið af viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki er notað, getur, telji það að eitt af þeim skilyrðum sem um getur í 1. mgr. hafi verið uppfyllt, beðið Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina að athuga hvort skilyrði fyrir afturköllun skráningar hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis séu uppfyllt. Ákveði Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að afturkalla ekki skráningu viðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis skal hún rökstyðja vel ástæður þess.

3. Ákvörðun um afturköllun skráningar skal koma til framkvæmda þegar í stað í öllu Sambandinu, með fyrirvara um aðlögunartímabilið vegna notkunar lánshæfismats sem um getur í 4. mgr. 24. gr.

II. KAFLI

EFTIRLIT EVRÓPSKU VERÐBRÉFAMARKAÐSEFTIRLITSSTOFNUNARINNAR

21. gr

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin

1. Með fyrirvara um 25. gr. a skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin sjá til þess að þessari reglugerð sé beitt.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal í samræmi við 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 1095/2010 gefa út og uppfæra viðmiðunarreglur um samstarf milli Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, lögbærra yfirvalda og lögbærra yfirvalda tiltekins geira að því er varðar þessa reglugerð og viðeigandi löggjöf um tiltekinn geira, þ.m.t. málsmeðferðarreglur og ítarleg skilyrði í tengslum við úthlutun verkefna.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal í samræmi við 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 1095/2010, í samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, gefa út og uppfæra viðmiðunarreglur um beitingu áritunarfyrirkomulagsins skv. 3. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar eigi síðar en 7. júní 2011.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal eigi síðar en 2. janúar 2012 leggja fram frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem framkvæmdastjórnin skal samþykkja í samræmi við 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1095/2010, um:

a) upplýsingarnar sem lánshæfismatsfyrirtæki skal veita í umsókn sinni um skráningu eins og sett er fram í II. viðauka,

b) upplýsingar, sem lánshæfismatsfyrirtæki er skylt að leggja fram með umsókninni, um vottun og mat á kerfislægu mikilvægi hennar fyrir fjármálastöðugleika eða heilindi fjármálamarkaða, sem um getur í 5. gr.,

c) framsetningu upplýsinga, þ.m.t. uppbyggingu, snið, aðferð og tímabil upplýsingagjafar, sem lánshæfismatsfyrirtæki skulu birta í samræmi við 2. mgr. 11. gr. og 1. lið II. hluta E-þáttar I. viðauka,

d) mat á því hvort aðferð við lánshæfismat uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 3. mgr. 8. gr.,

e) inntak og snið reglubundinna skýrslna um matsgögn sem krafist er frá lánshæfismatsfyrirtækjum vegna viðvarandi eftirlits Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal árlega, og í fyrsta sinn eigi síðar en 1. janúar 2012, birta skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar. Í skýrslunni skal einkum fjallað um mat á framkvæmd ákvæða I. viðauka hjá lánshæfismatsfyrirtækjum, sem skráð eru samkvæmt þessari reglugerð.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal skila árlegri skýrslu til Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um eftirlitsráðstafanir sem gerðar eru og viðurlög sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin beitir samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. sektir og févíti.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal vinna með Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni við framkvæmd verkefna sinna og skal hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina áður en hún gefur út og uppfærir viðmiðunarreglur og leggur fram frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í 2., 3. og 4. mgr.“

(*) Stjtíð. EB L 17, 6.10.1958, bls. 385/58.
(**) Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.
(***) Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48.

10) Eftirfarandi grein bætist við:

„*22. gr. a*

Athugun á því hvort skyldan um afturvirka prófun sé uppfyllt

1. Við framkvæmd stöðugs eftirlits með lánshæfismatsfyrirtækjum, sem skráð eru samkvæmt þessari reglugerð skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, reglulega athuga hvort farið sé að 3. mgr. 8. gr.

2. Með fyrirvara um 23. gr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin einnig, í tengslum við athugunina sem um getur í 1. mgr.:

a) staðfesta framkvæmd afturvirkrar prófunar lánshæfismatsfyrirtækja,

b) greina niðurstöður afturvirkrar prófunar og

c) staðfesta að lánshæfismatsfyrirtæki hafi innleitt ferli til að taka tillit til niðurstaðna afturvirkra prófana í matsaðferðum sínum.“

11) Eftirfarandi komi í stað 23.-27. gr.:

„*23. gr.*

Engin afskipti af inntaki mats eða aðferðafræði

Við skyldustörf sín samkvæmt þessari reglugerð skulu hvorki Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, framkvæmdastjórnin né önnur opinber yfirvöld aðildarríkis hafa afskipti af efnisinntaki lánshæfismats eða aðferðafræði.

23. gr. a

Beiting valdheimilda sem um getur í 23. gr. b til 23. gr. d

Valdheimildum, sem faldar eru Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni eða embættismanni hennar eða einstaklingi í umboði Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar með 23. gr. b til 23. gr. d, skal ekki beitt til að krefjast birtingar upplýsinga eða gagna sem falla undir lögtrúnað.

23. gr. b

Beiðnir um upplýsingar

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur, með einfaldri beiðni eða með ákvörðun, krafið lánshæfismatsfyrirtæki, aðila sem taka þátt í lánshæfismatsstarfsemi, metnar einingar og tengda þriðju aðila, þriðju aðila sem lánshæfismatsfyrirtæki hafa útvistað tilteknum rekstrarþáttum eða starfsemi til, og aðra aðila sem á annan hátt eru verulega skyldir eða tengdir lánshæfismatsfyrirtækjum eða lánshæfismatsstarfsemi, um allar nauðsynlegra upplýsinga til að sinna verkefnum sínum.

2. Þegar senda skal einfalda beiðni um upplýsingar skv. 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin:

a) vísa til þessarar greinar sem lagagrundvallar beiðninnar,

b) tilgreina tilgang beiðninnar,

c) tilgreina hvaða upplýsinga er krafist,

d) setja tímamörk sem virða skal við afhendingu upplýsinganna,

e) upplýsa einstaklinginn, sem krafinn er um upplýsingarnar, um að það sé ekki skylda að veita upplýsingarnar en að svar við beiðni um upplýsingar megi hvorki vera rangt né villandi,

f) tilgreina sektina sem kveðið er á um í 36. gr. a í tengslum við 7. lið II. þáttar III. viðauka ef svörin við spurningunum reynast röng eða villandi.

3. Þegar krafist er afhendingar upplýsinga skv. 1. mgr. með ákvörðun skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin:

a) vísa til þessarar greinar sem lagagrundvallar beiðninnar,

b) tilgreina tilgang beiðninnar,

c) tilgreina hvaða upplýsinga er krafist,

d) setja tímamörk sem virða skal við afhendingu upplýsinganna,

e) tilgreina févíti sem kveðið er á um í 36. gr. b ef tilskildar upplýsingar, sem veittar hafa verið, eru ófullnægjandi,

f) tilgreina sektina sem kveðið er á um í 36. gr. a í tengslum við 7. lið II. þáttar III. viðauka ef svörin við spurningunum reynast röng eða villandi og

g) tilgreina rétt til að kæra ákvörðunina til kærunefndarinnar og til að fá Dómstól Evrópusambandsins til að endurskoða ákvörðunina í samræmi við 60. og 61. gr. reglugerðar (EB) nr. 1095/2010.

4. Aðilarnir sem um getur í 1. mgr. eða fulltrúar þeirra og, þegar um er að ræða lögaðila eða samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögaðila, aðilar sem hafa umboð til að koma fram fyrir þeirra hönd samkvæmt lögum eða stofnsamningi þeirra, skulu veita umbeðnar upplýsingar. Lögfræðingum, sem til þess hafa tilhlýðilegt umboð, er heimilt að veita upplýsingar fyrir hönd viðskiptavina sinna. Hinir síðarnefndu bera áfram fulla ábyrgð á að upplýsingarnar séu hvorki ófullnægjandi, rangar né villandi.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal án tafar senda afrit af einföldu beiðninni eða ákvörðun sinni til lögbærs yfirvalds aðildarríkisins þar sem aðilarnir sem um getur í 1. mgr., sem beiðnin um upplýsingar varðar, hafa lögheimili eða staðfestu.

23. gr. c

Almennar rannsóknir

1. Til að sinna verkefnum sínum samkvæmt þessari reglugerð getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin framkvæmt allar nauðsynlegar rannsóknir á aðilum sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b. Embættismenn og aðrir aðilar sem hafa til þess umboð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skulu í þeim tilgangi hafa heimild til:

a) athuga allar skrár, öll gögn, verklagsreglur og annað efni sem varðar framkvæmd verkefna hennar óháð því hver geymslumiðill þess er,

b) taka afrit af eða fá vottað afrit eða útdrátt úr slíkum skrám, gögnum, verklagsreglum eða öðru efni,

c) að kveðja til fundar og biðja alla aðila, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. a, eða fulltrúa þeirra eða starfsfólk, um munnlega eða skriflega útskýringu á staðreyndum eða gögnum í tengslum við viðfangsefnið og tilgangi skoðunar og til að skrá svörin,

d) að taka viðtal við aðra einstaklinga eða lögaðila sem samþykkja að veita viðtal í þeim tilgangi að safna upplýsingum að því er varðar viðfangsefni rannsóknar,

e) óska eftir skrám varðandi símtöl og gagnaumferð.

2. Embættismenn og aðilar, sem hafa heimild Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til rannsóknanna, sem um getur í 1. mgr., skulu, þegar þeir gegna embættisskyldu sinni, geta framvísað skriflegri heimild þar sem viðfangsefnið er útskýrt nánar og tilgangur rannsóknarinnar. Sú heimild skal einnig tilgreina févíti sem kveðið er á um í 36. gr. b ef tilskildar skrár, gögn, verklagsreglur eða önnur gögn, sem framvísað hefur verið, eru ófullnægjandi, eða ef svörin við spurningum til aðilanna, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b, eru ekki veitt eða eru ófullnægjandi, og sektirnar sem kveðið er á um í 36. gr. a, í tengslum við 8. lið II. þáttar III. viðauka, ef svörin við spurningunum sem aðilarnir, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b, eru spurðir eru röng eða misvísandi.

3. Aðilarnir sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b skulu gangast undir rannsóknir sem gerðar eru á grundvelli ákvörðunar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Ákvörðunin skal tilgreina viðfangsefni og tilgang rannsóknarinnar, févíti sem kveðið er á um í 36. gr. b, lagaleg úrræði sem standa til boða samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 og rétt á því að Evrópudómstóllinn taki ákvörðunina til endurskoðunar.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tilkynna lögbæru yfirvaldi þessa aðildarríkis þar sem rannsóknin fer fram um rannsóknina með góðum fyrirvara og hvaða aðilar hafa fengið heimild. Embættismenn viðkomandi lögbærs yfirvalds skulu, að beiðni Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, aðstoða viðurkenndu aðilana við skyldustörf sín. Embættismenn hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds geta einnig verið viðstaddir rannsóknirnar ef þeir óska eftir því.

5. Ef ósk um skrár yfir símtöl eða gagnaumferð, sem um getur í e-lið 1. mgr., krefst heimildar dómsyfirvalds samkvæmt landsreglum skal sækja um slíka heimild. Einnig er hægt að sækja um slíka heimild í varúðarskyni.

6. Ef sótt er um þá heimild sem um getur í 5. mgr. skulu innlend dómsmálayfirvöld hafa eftirlit með því að ákvörðun Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar sé ósvikin og að þær þvingunarráðstafanir, sem stefnt er að, séu hvorki handahófskenndar né óhóflegar með hliðsjón af viðfangsefni rannsóknarinnar. Við eftirlit sitt með meðalhófi þvingunarráðstafana getur innlent dómsmálayfirvald beðið Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um ítarlegar útskýringar, einkum að því er varðar ástæður þess sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur til að ætla að brotið hafi verið gegn þessari reglugerð og að því er varðar alvöru meints brots og hvernig aðili sem fellur undir þvingunarráðstafanir tengist því. Innlend dómsmálayfirvöld skulu þó ekki endurskoða nauðsyn þess að gera rannsókn eða fara fram á að fá upplýsingar úr málsskjali Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Lögmæti ákvörðunar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar er aðeins háð endurskoðun Evrópudómstólsins eftir málsmeðferðina sem sett er fram í reglugerð (EB) nr. 1095/2010.

23. gr. d

Vettvangsskoðanir

1. Til að sinna verkefnum sínum samkvæmt þessari reglugerð getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin framkvæmt allar nauðsynlegar vettvangsskoðanir á starfsstöðum lögaðilanna sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b. Ef þess þarf til að tryggja rétt framferði og skilvirkni við skoðun getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin framkvæmt vettvangsskoðun án undangenginnar tilkynningar.

2. Embættismenn og aðrir aðilar sem hafa umboð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að framkvæma vettvangsskoðun mega fara inn á hvert það athafnasvæði og land lögaðila sem falla undir ákvörðun um rannsókn sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur samþykkt og skulu hafa allar heimildir sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 23. gr. c. Þeir skulu einnig hafa heimild til að innsigla atvinnuhúsnæði og bókhald eða viðskiptaskjöl í þann tíma og að því marki sem nauðsynlegt er vegna skoðunarinnar.

3. Embættismenn og aðrir aðilar sem hafa umboð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að framkvæma vettvangsskoðun skulu, þegar þeir gegna embættisskyldu sinni, geta framvísað skriflegri heimild þar sem fram koma efnisatriði og tilgangur rannsóknarinnar, sem og févítið sem kveðið er á um í 36. gr. b ef hlutaðeigandi aðilar gangast ekki undir skoðunina. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu, þar sem skoðunin á að fara fram, um hana með góðum fyrirvara.

4. Aðilarnir sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b skulu gangast undir vettvangsskoðanir sem gerðar eru á grundvelli ákvörðunar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Ákvörðunin skal tilgreina viðfangsefni og tilgang skoðunarinnar, dagsetninguna sem áætlað er að hún hefjist og févíti sem kveðið er á um í 36. gr. b, lagaleg úrræði sem standa til boða samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1095/2010 og rétt á því að Dómstóll Evrópusambandsins taki ákvörðunina til endurskoðunar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal taka slíka ákvörðun að höfðu samráði við lögbært yfirvald í því aðildarríki þar sem skoðunin verður gerð.

5. Embættismenn og aðrir með umboð frá eða tilnefndir af lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu, þar sem skoðunin verður gerð, skulu, að beiðni Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, aðstoða embættismenn og aðra aðila, sem hafa umboð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, með virkum hætti. Í þessu skyni skulu þeir hafa það vald sem sett er fram í 2. mgr. Embættismenn hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds aðildarríkis geta einnig verið viðstaddir vettvangsskoðun ef þeir óska eftir því.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur einnig krafist þess að lögbær yfirvöld framkvæmi tiltekin rannsóknarverkefni og vettvangsskoðanir, eins og kveðið er á um í þessari grein og 1. mgr. 23. gr. c, fyrir hennar hönd. Í þeim tilgangi skulu lögbær yfirvöld njóta sömu heimilda og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, eins og kveðið er á um í þessari grein og 1. mgr. 23. gr. c.

7. Ef embættismenn og aðrir fylgdarmenn, sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur veitt umboð, komast að raun um að aðili leggst gegn athugun sem farið er fram á samkvæmt þessari grein skal lögbært yfirvald hlutaðeigandi aðildarríkis veita þeim nauðsynlega aðstoð og kalla, ef við á, eftir aðstoð lögreglu eða stjórnvalds með sambærilegt löggæsluvald til þess að gera þeim kleift að framkvæma vettvangsskoðun sína.

8. Ef vettvangsskoðun, sem kveðið er á um í 1. mgr., eða aðstoðin sem kveðið er á um í 7. mgr., krefst heimildar dómsmálayfirvalda samkvæmt landslögum skal sækja um slíka heimild. Einnig er hægt að sækja um slíka heimild í varúðarskyni.

9. Ef sótt er um þá heimild sem um getur í 8. mgr. skulu innlend dómsmálayfirvöld hafa eftirlit með því að ákvörðun Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar sé ósvikin og að þær þvingunarráðstafanir, sem stefnt er að, séu hvorki handahófskenndar né óhóflegar með hliðsjón af viðfangsefni skoðunarinnar. Við eftirlit sitt með meðalhófi þvingunarráðstafana getur innlent dómsmálayfirvald beðið Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um ítarlegar útskýringar, einkum að því er varðar ástæður þess sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur til að ætla að brotið hafi verið gegn þessari reglugerð og að því er varðar alvöru meints brots og hvernig aðili sem fellur undir þvingunarráðstafanir tengist því. Innlend dómsmálayfirvöld skulu ekki endurskoða nauðsyn þess að framkvæma skoðun eða fara fram á að fá upplýsingar úr málsskjali Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Lögmæti ákvörðunar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar er aðeins háð endurskoðun Evrópudómstólsins eftir málsmeðferðina sem sett er fram í reglugerð (EB) nr. 1095/2010.

23. gr. e

Reglur um málsmeðferð að því er varðar eftirlitsráðstafanir og beitingu sekta

1. Ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin kemst að því, þegar hún sinnir skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð, að sterkar vísbendingar séu um mögulega tilvist málsatvika sem geta falið í sér eitt eða fleiri af brotunum sem skráð eru í III. viðauka skal stofnunin tilnefna óháðan rannsakanda innan Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að rannsaka málið. Rannsakandinn skal hvorki taka þátt í né hafa tekið þátt í beinu eða óbeinu eftirlits- eða skráningarferli hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis og skal sinna skyldum sínum óháð eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

2. Rannsakandinn skal rannsaka meint misferli, með tilliti til allra athugasemda, sem aðilarnir sem falla undir rannsókn hafa lagt fram, og leggja fram fullgerða skýrslu til eftirlitsstjórnar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar með niðurstöðum sínum.

Til að sinna skyldum sínum getur rannsakandinn beitt heimildum sínum til að krefjast upplýsinga í samræmi við 23. gr. b og til að framkvæma rannsóknir og vettvangsskoðanir í samræmi við 23. gr. c og 23. gr. d. Þegar hann beitir þessum heimildum skal rannsakandinn fara að 23. gr. a.

Við störf sín skal rannsakandinn hafa aðgang að öllum gögnum og upplýsingum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur safnað við eftirlitsstarfsemi sína.

3. Eftir að rannsakandinn hefur lokið rannsókn sinni og áður en hann leggur skýrsluna með niðurstöðum sínum fyrir eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal hann gefa aðilunum sem falla undir rannsóknina tækifæri til að taka til máls um málefnin sem eru til rannsóknar. Rannsakandinn skal einungis byggja niðurstöður sínar á málsatvikum sem þeir aðilar sem falla undir rannsókn hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

Réttur hlutaðeigandi aðila til varnar skal virtur að fullu í málinu við rannsóknir samkvæmt þessari grein.

4. Þegar rannsakandinn leggur skýrsluna með niðurstöðunum fram til eftirlitsstjórnar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal hann tilkynna það aðilunum sem falla undir rannsóknina. Aðilarnir sem falla undir rannsóknina skulu hafa rétt til aðgangs að skýrslunni, með fyrirvara um lögmæta hagsmuni annarra aðila sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín. Réttur til aðgangs að skýrslunni nær ekki til trúnaðarupplýsinga sem varða þriðju aðila.

5. Á grundvelli skýrslunnar með niðurstöðum rannsakandans og, ef hlutaðeigandi aðilar óska eftir því, eftir að hafa veitt aðilunum sem falla undir rannsókn í samræmi við 25. gr. og 36. gr. c áheyrn, skal eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar ákveða hvort aðilarnir sem falla undir rannsóknina hafi framið eitt eða fleiri þeirra brota sem skráð eru í III. viðauka og, ef svo er, grípa til eftirlitsráðstafana í samræmi við 24. gr. og beita sektum í samræmi við 36. gr. a.

6. Rannsakandinn skal ekki taka þátt í umfjöllun eftirlitsstjórnar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar eða grípa með öðrum hætti inn í ákvarðanatökuferli eftirlitsstjórnar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja frekari málsmeðferðarreglur um beitingu heimilda til að beita sektum eða févíti, þ.m.t. ákvæði um rétt til málsvarnar, tímabundnar ráðstafanir og innheimtu sekta og févíta, og skal samþykkja ítarlegar reglur um fyrningarfresti vegna beitingar og fullnustu viðurlaga.

Reglurnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu samþykktar með afleiddum gerðum í samræmi við 38. gr. a og með fyrirvara um skilyrðin í 38. gr. b og 38. gr. c.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal vísa málum til saksóknar hjá viðeigandi landsyfirvöldum ef hún kemst að því, þegar hún sinnir skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð, að sterkar vísbendingar séu um mögulega tilvist málsatvika sem geti falið í sér refsiverð brot. Auk þess skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin láta hjá líða að beita sektum eða févíti ef fyrir liggur sýkna eða sakfelling vegna nákvæmlega eins málsatvika, eða vegna málsatvika sem eru að verulegu leyti eins, sem hefur orðið endanlegur dómur í kjölfar meðferðar sakamáls samkvæmt landslögum.

24. gr

Eftirlitsráðstafanir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

1. Ef eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar kemst að því, í samræmi við 5. mgr. 23. gr. e, að lánshæfismatsfyrirtæki hefur framið eitt af þeim brotum sem skráð eru í III. viðauka skal hún taka eina eða fleiri af eftirfarandi ákvörðunum:

a) afturkalla skráningu lánshæfismatsfyrirtækis,

b) setja tímabundið bann, sem gildir í öllu Sambandinu, við útgáfu lánshæfismatsfyrirtækis á lánshæfismati, þar til látið er af brotinu,

c) fresta notkun lánshæfismats, sem lánshæfismatsfyrirtæki gefur út, í eftirlitsskyni og skal sú frestun eiga við alls staðar í Sambandinu, þar til látið er af brotinu,

d) krefjast þess að lánshæfismatsfyrirtækið láti af brotinu,

e) gefa út opinberar tilkynningar.

2. Þegar ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. eru teknar skal eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar taka tillit til eðlis og alvöru brotsins, með hliðsjón af eftirfarandi viðmiðunum:

a) lengd og tíðni brots,

b) hvort brotið hafi leitt í ljós alvarlega eða kerfislæga veikleika í verklagsreglum fyrirtækis eða í stjórnunarkerfum þess eða innra eftirliti,

c) hvort brotið hafi auðveldað, gefið tilefni til eða með öðrum hætti tengst fjármálabroti,

d) hvort brotið hafi verið framið af ásetningi eða gáleysi.

3. Áður en ákvarðanirnar sem um getur í a-, b- eða c-lið 1. mgr. eru teknar skal eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um það.

4. Lánshæfismat má nota áfram í eftirlitsskyni í kjölfar samþykktar ákvarðana í a- og c-lið 1. mgr. á tímabili sem er ekki lengra en:

a) tíu virkir dagar frá birtingu ákvörðunar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skv. 5. mgr. ef til er lánshæfismat á sömu fjármálagerningum eða einingum sem aðrar lánshæfismatstofnanir, sem skráðar eru samkvæmt þessari reglugerð, gefa út, eða

b) þrír mánuðir frá birtingu ákvörðunar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skv. 5. mgr. ef ekki er til lánshæfismat á sömu fjármálagerningum eða einingum sem aðrar lánshæfismatstofnanir, sem skráðar eru samkvæmt þessari reglugerð, gefa út.

Eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar getur framlengt tímabilið sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, þ.m.t. samkvæmt ósk Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, um þrjá mánuði í undantekningartilvikum vegna hugsanlegrar röskunar á markaði eða fjárhagslegs óstöðugleika.

5. Eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal, án ástæðulausrar tafar, tilkynna hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtæki um allar ákvarðanir sem samþykktar eru skv. 1. mgr. og upplýsa lögbær yfirvöld og lögbær yfirvöld tiltekins geira, framkvæmdastjórnina, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um allar slíkar ákvarðanir. Hún skal birta opinberlega á vefsetri sínu allar slíkar ákvarðanir innan tíu virkra daga frá þeim degi sem þær eru samþykktar.

Þegar eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar birtir ákvörðun sína eins og um getur í fyrstu undirgrein skal hún einnig birta rétt hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis til að kæra ákvörðunina, upplýsingar, ef við á, um að slík kæra hafi verið lögð fram, sem tilgreina að slík kæra hafi ekki áhrif til frestunar, og þá staðreynd að mögulegt sé fyrir áfrýjunarnefndina að fresta beitingu á umdeildri ákvörðun í samræmi við 3. mgr. 60. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

25. gr

Skýrslutaka af hlutaðeigandi aðilum

1. Áður en eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar tekur ákvörðun skv. 1. mgr. 24. gr. skal hún gefa aðilunum sem falla undir málsmeðferðina tækifæri til að tjá sig um niðurstöður Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal einungis byggja ákvarðanir sínar á niðurstöðum sem þeir aðilar sem falla undir málsmeðferð hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

Fyrsta undirgreinin gildir ekki ef grípa þarf til tafarlausra aðgerða til að koma í veg fyrir umtalsverðan og yfirvofandi skaða að því er varðar fjármálakerfið. Í slíku tilviki getur eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar samþykkt tímabundna ákvörðun og gefið hlutaðeigandi aðilum tækifæri til að tjá sig eins fljótt og auðið er eftir að ákvörðunin hefur verið tekin.

2. Réttur hlutaðeigandi aðila, sem falla undir málsmeðferðina, til varnar skal virtur að fullu í málsmeðferðinni. Þeir skulu hafa rétt til aðgangs að málsskjölum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, með fyrirvara um lögmæta hagsmuni annarra aðila sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín. Réttur til aðgangs að skýrslunni nær ekki til trúnaðarupplýsinga.

25 gr. a

Lögbær yfirvöld tiltekins geira sem bera ábyrgð á eftirliti með og framfylgd 1. mgr. 4. gr. (notkun lánshæfismats)

Lögbær yfirvöld tiltekins geira bera ábyrgð á eftirliti með og framfylgd 1. mgr. 4. gr. í samræmi við viðeigandi löggjöf um tiltekinn geira.

III. KAFLI

SAMVINNA EVRÓPSKU VERÐBRÉFAMARKAÐSEFTIRLITSSTOFNUNARINNAR, LÖGBÆRRA YFIRVALDA OG LÖGBÆRRA YFIRVALDA TILTEKINS GEIRA

26. gr

Samstarfsskylda

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, lögbær yfirvöld og lögbær yfirvöld tiltekins geira skulu vinna saman ef nauðsyn krefur samkvæmt tilgangi þessarar reglugerðar og viðeigandi löggjafar um tiltekinn geira.

27. gr

Upplýsingaskipti

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, lögbær yfirvöld og lögbær yfirvöld tiltekins geira skulu tafarlaust veita hvert öðru þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að þau geti uppfyllt skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð og samkvæmt viðeigandi löggjöf um tiltekinn geira.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur sent seðlabönkum, Seðlabankakerfi Evrópu og Seðlabanka Evrópu, sem gegna hlutverki yfirvalda í peningamálum, evrópska kerfisáhætturáðinu og, þar sem við á, öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum, trúnaðarupplýsingar ætlaðar til framkvæmdar á verkefnum þeirra. Ekki skal heldur komið í veg fyrir að þau yfirvöld eða þeir aðilar sendi Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni upplýsingar sem stofnunin gæti þarfnast til að vinna skyldustörf sín samkvæmt þessari reglugerð.

12) Ákvæði 28. og 29. gr. falli brott.

13) Í stað 30., 31. og 32. gr. komi eftirfarandi:

„30. gr.

Úthlutun Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á verkefnum til lögbærra yfirvalda

1. Ef það er nauðsynlegt til að unnt sé að sinna eftirlitsverkefni á viðeigandi hátt getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin úthlutað tilteknum eftirlitsverkefnum til lögbærs yfirvalds í aðildarríki í samræmi við viðmiðunarreglurnar sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin gefur út skv. 2. mgr. 21. gr. Slík tilgreind eftirlitsverkefni geta einkum verið heimild

til að krefjast upplýsinga í samræmi við 23. gr. b og að framkvæma rannsóknir og vettvangsskoðanir í samræmi við 6. mgr. 23. gr. d.

2. Fyrir úthlutun verkefnis skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa samráð við viðeigandi lögbært yfirvald. Slíkt samráð skal varða:

a) umfang verkefnisins sem ætlað er að úthluta,

b) tímaáætlun um framkvæmd verkefnisins sem ætlað er að úthluta og

c) sendingu nauðsynlegra upplýsinga frá og til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, í samræmi við reglugerðina um gjöld sem framkvæmdastjórnin skal samþykkja skv. 2. mgr. 19. gr., endurgreiða lögbæru yfirvaldi allan kostnað sem það stofnar til við framkvæmd úthlutaðra verkefna.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal endurskoða úthlutunina sem um getur í 1. mgr. með viðeigandi millibili. Afturkalla má úthlutun verkefna hvenær sem er.

Úthlutun verkefna skal ekki hafa áhrif á ábyrgð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og skal ekki takmarka getu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að framkvæma og hafa umsjón með úthlutaðri starfsemi. Ekki skal úthluta ábyrgð á eftirliti samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. ákvörðunum um skráningu, endanlegu mati vegna brota og ákvörðunum um eftirfylgni vegna brota.

31. gr

Tilkynningar og beiðnir um frestun frá lögbærum yfirvöldum

1. Ef lögbært yfirvald aðildarríkis kemst að því að unnið sé, eða unnið hafi verið, gegn þessari reglugerð á yfirráðasvæði þess eða annars aðildarríkis skal það tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það á eins nákvæman hátt og unnt er. Ef lögbæra yfirvaldið telur það viðeigandi fyrir tilgang rannsóknar getur það lagt til við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina að hún meti þörfina á að beita heimildunum skv. 23. gr. b og 23. gr. c í tengslum við lánshæfismatsfyrirtækið sem tekur þátt í þeirri vinnu.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal grípa til viðeigandi aðgerða. Hún skal upplýsa lögbæra yfirvaldið, sem tilkynnir þetta, um niðurstöðurnar og, eftir því sem unnt er, um mikilvæga þróun á meðan á ferlinu stendur.

2. Ef lögbært yfirvald aðildarríkis, sem sendir tilkynninguna, telur að skráð lánshæfismatsfyrirtæki, sem hefur gert lánshæfismat sem notað er á yfirráðasvæði þess aðildarríkis, brjóti gegn skyldunum sem leiða af þessari reglugerð og brotið er nægilega alvarlegt og viðvarandi til að hafa marktæk áhrif á vernd fjárfesta eða á stöðugleika fjármálakerfisins í því aðildarríki, getur lögbæra yfirvaldið, sem sendir tilkynninguna, farið fram á að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin stöðvi tímabundið notkun fjármálastofnana og annarra eininga, sem um getur í 1. mgr. 4. gr., á lánshæfismati hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis í eftirlitsskyni, með fyrirvara um tilkynningaskylduna sem sett er fram í 1. mgr. Lögbæra yfirvaldið, sem sendir tilkynninguna, skal veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni fullan rökstuðning fyrir kröfu sinni.

Ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin telur að krafan sé ekki réttlætanleg skal hún senda lögbæra yfirvaldinu, sem sendir tilkynninguna, skriflega tilkynningu þar um sem tilgreinir ástæðurnar. Ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin telur að krafan sé réttlætanleg skal hún grípa til viðeigandi ráðstafana til að leysa málið.

32. gr

Þagnarskylda

1. Þagnarskylda gildir um Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, lögbær yfirvöld og alla einstaklinga sem vinna eða hafa unnið fyrir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, lögbær yfirvöld eða hvern þann einstakling sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur úthlutað verkefnum til, þ.m.t. endurskoðendur og sérfræðingar sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin er bundin samningi. Upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu, má ekki afhenda neinum öðrum aðila eða öðru yfirvaldi nema nauðsyn beri til vegna málarekstrar.

2. Allar upplýsingar sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, lögbær yfirvöld, lögbær yfirvöld tiltekins geira eða önnur yfirvöld og stofnanir, sem um getur í 2. mgr. 27. gr., afla sér eða skiptast á sín á milli teljast vera trúnaðarupplýsingar, nema Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin eða lögbæra yfirvaldið eða annað hlutaðeigandi yfirvald eða stofnun lýsi því yfir þegar samskiptin fara fram að slíkar upplýsingar megi birta eða ef slík birting upplýsinga er nauðsynleg vegna málarekstrar.“

14) Ákvæði 33. gr. falli brott.

15) Í stað 34. og 35. gr. komi eftirfarandi:

„34. gr.

Samningar um upplýsingaskipti

Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er aðeins heimilt að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum ef um upplýsingarnar ríkir þagnarskylda sem er að lágmarki jafngild þeirri sem sett er fram í 32. gr.

Slík upplýsingaskipti skulu ætluð til framkvæmdar á verkefnum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar eða þessara eftirlitsyfirvalda.

Að því er varðar flutning persónuupplýsinga til þriðja lands skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin beita reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)

nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (*).

35. gr

Birting upplýsinga frá þriðju löndum

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur aðeins birt upplýsingar sem hún tekur við frá eftirlitsyfirvöldum þriðju landa ef stofnunin eða lögbært yfirvald hefur skýlaust samþykki þess eftirlitsyfirvalds sem sendi upplýsingarnar og, eftir atvikum, séu upplýsingarnar aðeins birtar í þeim tilgangi sem það eftirlitsyfirvald samþykkti, eða ef sú birting er nauðsynleg vegna málarekstrar.“

(*) Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

16) Í stað fyrirsagnar I. kafla IV. bálks „Viðurlög, nefndarmeðferð og skýrslugjöf“ komi fyrirsögnin „Viðurlög, sektir, févíti, nefndarmeðferð, framsal valds og skýrslugjöf“.

17) Í stað fyrstu og annarrar málsgreinar í 36. gr. komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn 1. mgr. 4. gr. og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

Aðildarríkin skulu tryggja að lögbært yfirvald tiltekins geira birti opinberlega upplýsingar um öll viðurlög sem beitt hefur verið við brotum á 1. mgr. 4. gr., nema birtingin kunni að tefla fjármálamarkaðnum í tvísýnu eða valda hlutaðeigandi aðilum óhóflegum skaða.“

18) Eftirfarandi greinar bætist við:

„36. gr. a

Sektir

1. Ef eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar kemst að því, í samræmi við 5. mgr. 23. gr. e, að lánshæfismatsfyrirtæki hafi, af gáleysi eða ásetningi, framið eitt af þeim brotum sem skráð eru í III. viðauka skal hún taka ákvörðun um að beita sekt í samræmi við 2. mgr.

Brot lánshæfismatsfyrirtækis telst hafa verið framið af ásetningi ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin finnur hlutlæga þætti sem sýna fram á að lánshæfismatsfyrirtæki eða yfirstjórn þess hafi einsett sér að fremja brotið.

2. Grunnfjárhæð sektanna sem um getur í 1. mgr. skal vera innan eftirfarandi marka:

a) að því er varðar brotin sem um getur í 1. til 5. lið, 11. til 15. lið, 19., 20., 23., 28., 30., 32., 33., 35., 41., 43., 50. og 51. lið í I. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 500 000 evrum og ekki vera hærri en 750 000 evrur,

b) að því er varðar brotin sem um getur í 6. til 8. lið, 16. til 18. lið, 21., 22., 24., 25., 27., 29., 31. og 34. lið, 37. til 40. lið, 42. lið, 45. til 47. lið, 48., 49., 52. og 54. lið í I. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 300 000 evrum og ekki vera hærri en 450 000 evrur,

c) að því er varðar brotin sem um getur í 9., 10., 26., 36., 44. og 53. lið í I. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 100 000 evrum og ekki vera hærri en 200 000 evrur,

d) að því er varðar brotin sem um getur í 1., 6., 7. og 8. lið í II. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 50 000 evrum og ekki vera hærri en 150 000 evrur,

e) að því er varðar brotin sem um getur í 2., 4. og 5. lið í II. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 25 000 evrum og ekki vera hærri en 75 000 evrur,

f) að því er varðar brotin sem um getur í 3. lið í II. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 10 000 evrum og ekki vera hærri en 50 000 evrur,

g) að því er varðar brotin sem um getur í 1. til 3. lið og 11. lið í III. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 150 000 evrum og ekki vera hærri en 300 000 evrur,

h) að því er varðar brotin sem um getur í 4., 6., 8. og 10. lið í III. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 90 000 evrum og ekki vera hærri en 200 000 evrur,

i. að því er varðar brotin sem um getur í 5., 7. og 9. lið í III. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 40 000 evrum og ekki vera hærri en 100 000 evrur.

Til að ákvarða hvort grunnfjárhæð sektanna skuli miðast við lægri mörkin, miðgildi eða hærri mörkin sem sett eru fram í fyrstu undirgrein skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka tillit til ársveltu hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis á næstliðnu rekstrarári. Grunnfjárhæðin skal vera við lægri mörkin vegna lánshæfismatsfyrirtækja sem hafa ársveltu undir 10 milljónum evra, miðgildi markanna vegna lánshæfismatsfyrirtækja sem hafa ársveltu á bilinu 10 til 50 milljónir evra og við hærri mörkin vegna lánshæfismatsfyrirtækja sem hafa ársveltu umfram 50 milljónir evra.

3. Grunnfjárhæðirnar sem skilgreindar eru innan þeirra marka sem sett eru fram í 2. mgr. skal aðlaga, ef þörf krefur, með tilliti til íþyngjandi eða mildandi þátta í samræmi við viðeigandi stuðla sem settir eru fram í IV. viðauka.

Beita skal viðeigandi íþyngjandi stuðlum, einum af öðrum, á grunnfjárhæðina. Ef fleiri en einn íþyngjandi stuðull á við skal bæta mismuninum á grunnfjárhæðinni og fjárhæðinni sem leiðir af beitingu hvers einstaks íþyngjandi stuðuls við grunnfjárhæðina.

Beita skal viðeigandi mildandi stuðlum, einum af öðrum, á grunnfjárhæðina. Ef fleiri en einn mildandi stuðull á við skal draga mismuninn á grunnfjárhæðinni og fjárhæðinni, sem leiðir af beitingu hvers einstaks mildandi stuðuls, frá grunnfjárhæðinni.

4. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. skal sektin ekki vera umfram 20% af ársveltu hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtækis á næstliðnu rekstrarári og hafi lánshæfismatsfyrirtæki með beinum eða óbeinum hætti haft fjárhagslegan ávinning af brotinu skal sektin vera a.m.k. jöfn þeim fjárhagslega ávinningi.

Ef athöfn eða athafnaleysi lánshæfismatsfyrirtækis felur í sér fleiri en eitt brot, sem skráð er í III. viðauka, gildir aðeins hærri sektin, sem reiknuð er út í samræmi við 2. og 3. mgr. og tengist einu af þeim brotum.

36. gr. b

Févíti

1. Eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal með ákvörðun beita févíti til að þvinga:

a) lánshæfismatsfyrirtæki til að láta af broti, í samræmi við ákvörðun sem tekin er skv. d-lið 1. mgr. 24. gr.,

b) aðila, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b, til að veita fullnægjandi upplýsingar sem krafist hefur verið með ákvörðun skv. 23. gr. b,

c) aðila, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b, til að gangast undir rannsókn og einkum leggja fram tæmandi skrár, gögn, verklagsreglur eða annað efni sem krafist er og ljúka við og leiðrétta aðrar upplýsingar sem lagðar eru fram við rannsókn, sem sett er af stað með ákvörðun sem er tekin skv. 23. gr. c,

d) aðila, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. b, til að gangast undir vettvangsskoðun sem fer fram samkvæmt ákvörðun sem tekin er skv. 23. gr. d.

2. Févíti skal vera skilvirkt og í réttu hlutfalli við brot. Beita skal févíti daglega þar til lánshæfismatsfyrirtæki eða hlutaðeigandi aðili fer að viðkomandi ákvörðun sem um getur í 1. mgr.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. skal fjárhæð févítis vera 3% af meðaltali daglegrar veltu á næstliðnu rekstrarári eða, ef um er að ræða einstaklinga, 2% af meðaltali daglegra tekna á næstliðnu almanaksári. Reikna skal sektina frá þeirri dagsetningu sem mælt er fyrir um í ákvörðuninni um álagningu dagsektarinnar.

4. Févíti má leggja á fyrir tímabil sem er eigi lengra en sex mánuðir frá því að tilkynnt er um ákvörðun Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

36. gr. c

Skýrslutaka af aðilum sem falla undir málsmeðferðina

1. Áður en eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar tekur ákvörðun um beitingu sektar og/eða févítis skv. 36. gr. a eða a- til d-lið 1. mgr. 36. gr. b skal hún gefa aðilunum sem falla undir málsmeðferðina tækifæri til að tjá sig um niðurstöður Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Eftirlitsstjórn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal einungis byggja ákvarðanir sínar á niðurstöðum sem þeir aðilar sem falla undir málsmeðferð hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

2. Réttur hlutaðeigandi aðila, sem falla undir málsmeðferðina, til varnar skal virtur að fullu í málsmeðferðinni. Þeir skulu hafa rétt til aðgangs að málsskjölum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, með fyrirvara um lögmæta hagsmuni annarra aðila sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín. Réttur til aðgangs að málsskjölum nær ekki til trúnaðarupplýsinga og innanhússskjala Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

36. gr. d

Birting, eðli, fullnusta og beiting sekta og févíta

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta opinberlega allar sektir og öll févíti sem hafa verið lögð á skv. 36. gr. a og 36. gr. b, nema slík opinber birting upplýsinga myndi tefla fjármálamarkaðnum í tvísýnu eða valda hlutaðeigandi aðilum óhóflegum skaða.

2. Álagning sekta og févíta skv. 36. gr. a og 36. gr. b skal vera stjórnsýsluleg í eðli sínu.

3. Álagning sekta og févíta skv. 36. gr. a og 36. gr. b skal vera framfylgjanleg.

Fullnusta skal fara fram í samræmi við gildandi reglur um meðferð einkamála í ríkinu þar sem fullnustan fer fram. Fullnustuúrskurður skal fylgja ákvörðuninni með því eina formskilyrði að staðfest sé að ákvörðun hafi verið tekin af þar til bæru yfirvaldi sem stjórnvöld hvers aðildarríkis tilnefna í þessu skyni og kynna fyrir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og Dómstóli Evrópusambandsins.

Hlutaðeigandi aðila er heimilt, hafi formsatriðum þessum verið fullnægt að beiðni hans, að láta fullnustu fara fram í samræmi við landslög með því að leggja málið milliliðalaust fyrir þar til bæran aðila.

Fullnustunni verður einungis frestað með úrskurði Evrópudómstólsins. Dómstólar hlutaðeigandi aðildarríkis skulu samt sem áður hafa lögsögu vegna kvartana um að ekki sé staðið að fullnustunni með eðlilegum hætti.

4. Fjárhæðir sekta og dagsekta skal færa í fjárlög Evrópusambandsins.

36. gr. e

Endurskoðun Evrópudómstólsins

Evrópudómstóllinn skal hafa ótakmarkað dómsvald til að endurskoða ákvarðanir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar um sektir eða févíti. Honum er heimilt að ógilda, hækka eða lækka álagða sekt eða févíti.“

19) Í stað 37. gr. komi eftirfarandi:

„*37. gr.*

Breytingar á viðaukum

Til að taka til greina þróun á fjármálamörkuðum, þ.m.t. þróun á alþjóðavettvangi, einkum í tengslum við nýja fjármálagerninga, getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framseldum gerðum í samræmi við 38. gr. a og með fyrirvara um skilyrði 38. gr. b og 38. gr. c, ráðstafanir til að breyta viðaukunum, að undanskildum III. viðauka.“

20) Í 38. gr. falli 2. mgr. brott.

21) Eftirfarandi greinar bætist við:

„*38. gr. a*

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í þriðju undirgrein 6. mgr. 5. gr., 2. mgr. 19. gr., 7. mgr. 23. gr. e og 37. gr., í fjögur ár á tímabili sem hefst 1. júní 2011. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu að því er varðar framsal valds eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal sjálfkrafa framlengt um jafn langan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið afturkalli það í samræmi við 38. gr. b.

2. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún jafnframt tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

3. Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 38. gr. b og 38. gr. c.

38. gr. b

Afturköllun framsals

1. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í þriðju undirgrein 6. mgr. 5. gr., 2. mgr. 19. gr., 7. mgr. 23. gr. e og 37. gr.

2. Sú stofnun sem hafið hefur innri málsmeðferð til að skera úr um hvort afturkalla eigi framsal valdsins skal leitast við að upplýsa hina stofnunina og framkvæmdastjórnina með hæfilegum fyrirvara áður en endanleg ákvörðun er tekin og tilgreina hvaða vald, sem hefur verið framselt, kynni að vera afturkallað.

3. Með ákvörðun um afturköllun er framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun stöðvað. Ákvörðunin öðlast gildi tafarlaust eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á lögmæti framseldra gerða sem þegar eru í gildi. Hún skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

38. gr. c

Andmæli við framseldar gerðir

1. Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt framseldri gerð innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi.

Þetta tímabil skal framlengt um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

2. Hafi hvorki Evrópuþingið né ráðið andmælt framseldri gerð þegar tímabilið, sem um getur í 1. mgr., rennur út skal hún birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er tilgreindur.

Áður en þetta tímabil rennur út má birta framseldu gerðina í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast hún gildi ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum.

3. Andmæli annaðhvort Evrópuþingið eða ráðið framseldri gerð innan þess tímabils sem um getur í 1. mgr. öðlast hún ekki gildi. Í samræmi við 296. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal sú stofnun sem andmælir framseldu gerðinni gefa upp ástæðurnar fyrir því.“

22) Ákvæðum 39. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæði 2. mgr. falli brott,

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. júlí 2011 og með hliðsjón af þróun reglu- og eftirlitsstarfsemi að því er lánshæfismatsfyrirtæki í þriðju löndum varðar, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið varðandi áhrif þeirrar þróunar og bráðabirgðaákvæða sem um getur í 40. gr. um stöðugleika fjármálamarkaða í Sambandinu.“

23) Eftirfarandi grein bætist við:

„39. gr. a

Skýrsla Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 31. desember 2011, meta þarfir fyrir starfslið og tilföng, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess í samræmi við þessa reglugerð útheimtir, og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.“

24) Í 40. gr. komi eftirfarandi í stað þriðju málsgreinar:

„Starfandi lánshæfismatsfyrirtækjum er heimilt að halda áfram að gefa út lánshæfismat til notkunar í eftirlitsskyni af fjármálastofnunum og öðrum einingum, sem um getur í 1. mgr. 4. gr., nema skráningu sé hafnað. Ef skráningu er hafnað skal beita 4. og 5. mgr. 24. gr.“

25) Eftirfarandi grein bætist við:

„40. gr. a

Umbreytingarráðstafanir í tengslum við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina

1. Allar valdheimildir og skyldur í tengslum við eftirlits- og framfylgdarstarfsemi á sviði lánshæfismatsfyrirtækja, sem voru faldar lögbærum yfirvöldum, hvort sem þau eru í hlutverki lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkis eður ei, og samstarfshópum, ef þeim hefur verið komið á fót, skulu felldar úr gildi þann 1. júlí 2011.

Þó skal ekki flytja umsókn um skráningu, sem lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis eða viðeigandi samstarfshópur hefur tekið við fyrir 7. september 2010, til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, og skulu þau yfirvöld og viðkomandi samstarfshópur taka ákvörðun um að skrá eða hafna skráningu.

2. Með fyrirvara um aðra undirgrein 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka við öllum skrám og vinnuskjölum í tengslum við eftirlits- og framfylgdarstarfsemi á sviði lánshæfismatsfyrirtækja, þ.m.t. viðvarandi rannsóknir og framfylgdaraðgerðir, eða vottuð afrit af þeim, á þeim degi sem um getur í 1. mgr.

3. Lögbær yfirvöld og samstarfshópar sem um getur í 1. mgr. skulu sjá til þess að þær skrár og vinnuskjöl sem eru til, eða vottuð afrit af þeim, séu send Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni eins fljótt og unnt er og eigi síðar en 1. júlí 2011. Þessi lögbæru yfirvöld og samstarfshópar skulu einnig veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni alla nauðsynlega aðstoð og ráðgjöf til að auðvelda skilvirkan og árangursríkan flutning og upptöku eftirlits- og framfylgdarstarfsemi á sviði lánshæfismatsfyrirtækja.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal koma fram sem löglegur arftaki lögbæru yfirvaldanna og samstarfshópanna sem um getur í 1. mgr. í allri stjórnsýslu- og dómsmeðferð sem leiðir af eftirlits- og framfylgdarstarfsemi sem þessi lögbæru yfirvöld og nefndir stunda í tengslum við málefni sem falla undir þessa reglugerð.

5. Allar skráningar lögbærs yfirvalds, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, á lánshæfismatsfyrirtæki, í samræmi við I. kafla III. hluta, skulu gilda eftir flutning valdheimilda til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

6. Eigi síðar en 1. júlí 2014 og innan gildissviðs viðvarandi eftirlits Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal hún framkvæma a.m.k. eina sannprófun á öllum lánshæfismatsfyrirtækjum sem falla undir eftirlitsheimildir hennar.“

26) Ákvæðum I. viðauka er hér með breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

27) Viðaukunum, sem settir eru fram í II. viðauka, er bætt við.

2. gr

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.*

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg, 11. maí 2011.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	*Fyrir hönd ráðsins,*
J. BUZEK	GYŐRI E.
forseti.	*forseti.*

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er breytt sem hér segir:

1) Í stað síðustu málsgreinar 2. liðar A-þáttar komi eftirfarandi:

„Álit óháðra stjórnarmanna í yfirstjórn eða eftirlitsstjórn, sem gefið er út um málefni, sem um getur í a- til d-lið, skal leggja reglubundið fyrir stjórn og gert aðgengilegt Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að framkominni beiðni þar um.“

2) Í stað fyrstu málsgreinar 8. liðar B-þáttar komi eftirfarandi:

„8. Skrár og skoðunarskrár sem um getur í 7. lið skulu geymdar í húsnæði skráða lánshæfismatsfyrirtækisins í að minnsta kosti fimm ár og vera aðgengilegar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að beiðni hennar.“

3) Í stað fyrstu málsgreinar 2. liðar II. hluta E-þáttar komi eftirfarandi:

„2. árlega, eftirtaldar upplýsingar:

a) lista yfir 20 stærstu viðskiptavini lánshæfismatsfyrirtækis eftir tekjum sem þeir skila því,

b) lista yfir þá viðskiptavini lánshæfismatsfyrirtækis sem skiluðu því vaxtarhraða í tekjumyndun á undangengnu fjárhagsári sem nam meira en 1,5 földum vaxtarhraða heildartekna fyrirtækisins það sama ár. Hver sá viðskiptavinur skal aðeins vera á listanum ef hann á því ári skilaði lánshæfismatsfyrirtækinu meira en 0,25% af heildartekjum þess á heimsvísu, og

c) skrá yfir lánshæfismöt sem gefin voru út á árinu, ásamt upplýsingum um hlutfall óumbeðinna lánshæfismata þar á meðal.“

II. VIÐAUKI

Eftirfarandi viðaukar bætast við reglugerð (EB) nr. 1060/2009:

„III. VIÐAUKI

Skrá yfir brot er um getur í 1. mgr. 24. gr. og 1. mgr. 36. gr. a

I. *Brot í tengslum við hagsmunaárekstra, skipulagskröfur eða rekstrarlegar kröfur*

1. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 4. gr. með því að samþykkja lánshæfismat sem gefið er út í þriðja landi án þess að uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í þeirri málsgrein, nema lánshæfismatsfyrirtækið hafi ekki vitneskju um eða eftirlit með ástæðu brotsins.

2. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við aðra undirgrein 4. mgr. 4. gr. með því að nota samþykkt lánshæfismats sem gefið er út í þriðja landi í þeim tilgangi að komast framhjá kröfum þessarar reglugerðar.

3. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 1. lið A-þáttar I. viðauka, með því að koma ekki á fót yfir- eða eftirlitsstjórn.

4. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, ef þau tryggja ekki að viðskiptahagsmunir þess skerði hvorki óhæði né nákvæmni lánshæfismatsstarfseminnar.

5. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við aðra málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, með því að tilnefna yfirstjórn sem hefur ekki óflekkað mannorð, hefur ekki fullnægjandi færni eða reynslu, eða getur ekki tryggt trausta og varfærna stjórnun lánshæfismatsfyrirtækis.

6. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við þriðju málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, með því að tilnefna ekki þann fjölda óháðra aðila í yfirstjórn eða eftirlitsstjórn sína sem krafist er.

7. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fjórðu málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, með því að koma á launakerfi fyrir óháða aðila yfir- eða eftirlitsstjórnar sinnar sem tengist rekstrarafkomu lánshæfismatsfyrirtækis eða er ekki komið á til að tryggja óháð mat þeirra, eða með því að ákvarða skipunartíma fyrir óháða aðila yfir- eða eftirlitsstjórnar sinnar sem er lengri en fimm ár eða framlengjanlegur, eða með því að víkja óháðum aðila úr yfir- eða eftirlitsstjórnar sinni ef um annað en misferli eða ófullnægjandi faglega frammistöðu er að ræða.

8. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fimmtu málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, með því að tilnefna aðila í yfir- og eftirlitsstjórn sem hafa ekki nægilega sérþekkingu á fjármálaþjónustu, eða, ef lánshæfismatsfyrirtæki gefur út lánshæfismat fyrir samsetta fjármálagerninga, með því að tilnefna ekki a.m.k. einn óháðan aðila og einn annan aðila í stjórn sem hefur ítarlega þekkingu og reynslu sem yfirmaður á mörkuðum með samsetta fjármálagerninga.

9. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við sjöttu málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að óháðir aðilar yfir- eða eftirlitsstjórnarinnar framkvæmi það verkefni að hafa eftirlit með öllum þeim málefnum sem um getur í sjöttu málsgrein þess liðar.

10. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við sjöundu málsgrein 2. liðar A-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að óháðir aðilar yfir- eða eftirlitsstjórnarinnar leggi reglulega fyrir stjórnina álit sitt á málefnunum, sem um getur í sjöttu málsgrein þess liðar, eða gera þessi álit aðgengileg Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, óski hún eftir því.

11. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 3. lið A-þáttar I. viðauka, með því að koma ekki á fullnægjandi stefnum eða verklagsreglum til að tryggja að það sinni skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.

12. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 4. lið A-þáttar I. viðauka, með því að hafa ekki traustar aðferðir fyrir stjórnun og reikningsskil, innri eftirlitskerfi, skilvirkar verklagsreglur fyrir áhættumat, eða skilvirkt eftirlits- eða öryggisfyrirkomulag fyrir gagnavinnslukerfi, eða með því að framkvæma ekki eða viðhalda tilhögun ákvarðanatöku eða stjórnskipulagi eins og krafist er í þeim lið.

13. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 5. lið A-þáttar I. viðauka, með því að koma ekki á og viðhalda varanlegri og skilvirkri regluvörsludeild (regluvarsla) sem er óháð.

14. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 6. liðar A-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að skilyrðin séu uppfyllt sem gera regluvörslu kleift að inna skyldur sínar af hendi með réttum og óháðum hætti, eins og sett er fram í fyrstu málsgrein þess liðar.

15. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 7. lið A-þáttar I. viðauka, ef það kemur ekki á viðeigandi og skilvirku skipulags- og stjórnunarfyrirkomulagi til að koma í veg fyrir, greina, afstýra eða stjórna og upplýsa um hvers konar hagsmunaárekstra sem um getur í 1. lið B-þáttar, eða með því að gera ekki ráðstafanir þess efnis að haldin sé skrá yfir allar mikilvægar ógnir við óhæði lánshæfismatsstarfsemi, þ.m.t. ógnir við reglur um greinendur sem um getur í C-þætti I. viðauka, sem og þær verndarráðstafanir sem beitt er til að draga úr þeim ógnum.

16. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 8. lið A-þáttar I. viðauka, með því að nota ekki viðeigandi kerfi, aðföng og verklagsreglur til að tryggja samfelldni og reglufestu í frammistöðu lánshæfismatsstarfsemi sinnar.

17. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 9. lið A-þáttar I. viðauka, með því að koma ekki á fót endurskoðunareiningu sem:

    a) ber ábyrgð á reglubundinni endurskoðun á aðferðafræði sinni, líkönum og helstu matsforsendum, eða hvers konar mikilvægum breytingum eða lagfæringum á þeim, eða því hve viðeigandi viðkomandi aðferðir, líkön eða matsforsendur eru þegar þær eru notaðar eða ætlaðar til notkunar við mat á nýjum fjármálagerningum,

    b) er óháð viðskiptasviðum sem bera ábyrgð á lánshæfismatsstarfsemi, eða

    c) gefur skýrslu til aðila yfir- eða eftirlitsstjórnarinnar.

18. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 10. lið A-þáttar I. viðauka, ef það hefur ekki eftirlit með og metur hvort kerfi, innri eftirlitskerfi og fyrirkomulag sem komið er á í samræmi við þessa reglugerð sé fullnægjandi og skilvirkt eða grípur ekki til viðeigandi ráðstafana til að taka á annmörkum.

19. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 1. lið B-þáttar I. viðauka, með því að greina ekki, afstýra ekki, eða stjórna og birta ekki á skýran eða áberandi hátt upplýsingar um hvers konar raunverulega eða mögulega hagsmunaárekstra sem gætu haft áhrif á mat eða dómgreind greinenda þess, starfsmanna eða annarra einstaklinga sem veita þjónustu, sem stendur lánshæfismatsfyrirtæki til boða eða er undir eftirliti þess, og taka beinan þátt í útgáfu lánshæfismats eða aðila sem samþykkja lánshæfismat.

20. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 3. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að gefa út lánshæfismat við einhverjar þær kringumstæður sem settar eru fram í fyrstu málsgrein þess liðar, eða, ef um er að ræða útgefið lánshæfismat, birta ekki tafarlaust upplýsingar um það að þær kringumstæður gætu haft áhrif á lánshæfismatið.

21. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við aðra málsgrein 3. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að meta ekki tafarlaust hvort ástæða sé til að endurmeta eða afturkalla útgefið lánshæfismat.

22. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 4. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að veita ráðgjöf eða ráðgjafarþjónustu til metnu einingarinnar eða tengds þriðja aðila varðandi félagsform eða rekstrarform að lögum, eignir, skuldbindingar eða starfsemi þeirrar metnu einingar eða tengds þriðja aðila.

23. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrsta hluta þriðju málsgreinar 4. liðar B-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að veiting stoðþjónustu valdi ekki hagsmunaárekstrum við lánshæfismatsstarfsemi sína.

24. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 5. lið B-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að greinendur eða aðilar sem samþykkja mat geri ekki tillögur eða veiti ráðleggingar varðandi útfærslu samsettra fjármálagerninga sem vænst er að lánshæfismatsfyrirtækið muni gefa út lánshæfismat um.

25. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 6. lið B-þáttar I. viðauka, með því að útfæra ekki skýrslugjöf og samskiptaleiðir með þeim hætti að tryggja óhæði þeirra aðila sem um getur í 1. lið B-þáttar frá annarri starfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins sem fer fram á viðskiptagrundvelli.

26. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við aðra málsgrein 8. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að geyma ekki skrár í að minnsta kosti þrjú ár eftir að skráning þess er afturkölluð.

27. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 7. gr. ef það tryggir ekki að greinendur, starfsfólk þess eða allir aðrir einstaklingar, sem veita þjónustu, sem stendur lánshæfismatsfyrirtæki til boða eða er undir eftirliti þess, og taka beinan þátt í lánshæfismatsstarfsemi, búi yfir viðeigandi þekkingu og reynslu varðandi úthlutuð verkefni.

28. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 7. gr. ef það tryggir ekki að þeir aðilar sem um getur í 1. mgr. 7. gr. stofni ekki til eða taki ekki þátt í samningaviðræðum um gjöld eða greiðslur við neina metna einingu, tengdan þriðja aðila eða neinn aðila sem hefur beint eða óbeint einhver yfirráð yfir metinni einingu.

29. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við a-lið 3. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að þeir aðilar, sem um getur í 1. lið þess þáttar, geri allar viðeigandi ráðstafanir til að vernda eignir og gögn í eigu lánshæfismatsfyrirtækis fyrir svikum, þjófnaði eða misnotkun, að teknu tilliti til eðlis og umfangs starfsemi fyrirtækisins og þess hve flókin hún er og eðlis og umfangs lánshæfismatsstarfsemi þess.

30. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 5. lið C-þáttar I. viðauka, ef það veldur neikvæðum afleiðingum fyrir aðila, sem um getur í 1. mgr. þess þáttar, ef sá aðili veitir regluverði upplýsingar um að annar aðili, eins og um getur í 1. lið þess þáttar, hafi tekið þátt í háttsemi sem hann eða hún telur vera ólöglega.

31. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 6. lið C-þáttar I. viðauka, ef það endurskoðar ekki viðeigandi vinnu greinanda á síðustu tveimur árum fyrir starfslok hans, ef greinandi lætur af störfum og tekur til starfa hjá metinni einingu sem hann hefur tekið þátt í að meta, eða fjármálafyrirtæki sem hann hefur átt samskipti við vegna starfa sinna hjá lánshæfismatsfyrirtækinu.

32. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 1. lið C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í þeim lið hvorki kaupi, selji né taki þátt í viðskiptum með nokkurn þann fjármálagerning sem um getur í þeim lið.

33. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 2. lið C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í 1. lið þess þáttar hvorki taki þátt í né hafi með öðrum hætti áhrif á ákvörðun lánshæfismats eins og það er sett fram í 2. lið þess þáttar.

34. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við b-, c- og d-lið 3. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í 1. lið þess þáttar hvorki birti, noti né deili upplýsingum eins og um getur í þeim liðum.

35. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 4. lið C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í 1. lið þess þáttar falist ekki eftir eða þiggi peninga, gjafir eða greiða frá neinum sem lánshæfismatsfyrirtækið á viðskipti við.

36. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 7. lið C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í 1. lið þess þáttar taki við lykilstjórnunarstöðu hjá metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila innan sex mánaða frá lánshæfismatinu.

37. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við a-lið fyrstu málsgreinar 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðalgreinandi taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengda þriðju aðila lengur en fjögur ár í senn.

38. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við b-lið fyrstu málsgreinar 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að greinandi taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengda þriðju aðila hennar lengur en fimm ár í senn.

39. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við c-lið fyrstu málsgreinar 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðilar sem samþykkja lánshæfismat taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengda þriðju aðila hennar lengur en sjö ár í senn.

40. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við aðra málsgrein 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að þeir aðilar sem um getur í a-, b- og c-lið fyrstu málsgreinar þess liðar taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi metnu eininguna eða tengda þriðju aðila, sem um getur í þeim liðum, innan tveggja ára frá lokum þeirra tímabila sem sett eru fram í þeim liðum.

41. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 5. mgr. 7. gr. ef það innleiðir launa- eða frammistöðumat sem er háð fjárhæð tekna lánshæfismatsfyrirtækis af metnu einingunni eða tengdum þriðju aðilum.

42. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 8. gr. með því að samþykkja, framkvæma eða framfylgja ekki fullnægjandi ráðstöfunum til að sjá til þess að lánshæfismat, sem það gefur út, sé byggt á ítarlegri greiningu á öllum tiltækum upplýsingum sem skipta máli fyrir greiningu þess í samræmi við matsaðferðir.

43. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 8. gr. ef það við mat styðst ekki við aðferðir, sem eru strangar, kerfisbundnar, samfelldar og háðar sannprófun sem byggist á fenginni reynslu, m.a. afturvirkum prófunum (e. back-testing).

44. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við fyrstu undirgrein 4. mgr. 8. gr. ef það neitar að gefa út lánshæfismat einingar eða fjármálagernings vegna þess að hluti einingarinnar eða fjármálagerningsins hefur áður verið metinn af öðru lánshæfismatsfyrirtæki.

45. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 8. gr. ef það skráir ekki öll tilvik þar sem það víkur í lánshæfismatsferlinu frá lánshæfismati, sem er til og annað lánshæfismatsfyrirtæki hefur unnið, að því er undirliggjandi eignir eða samsetta fjármálagerninga varðar eða ef það leggur ekki fram rökstuðning fyrir mismun í mati.

46. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við fyrsta málslið 5. mgr. 8. gr. ef það vaktar ekki lánshæfismat sitt eða endurskoðar ekki lánshæfismat sitt og aðferðir reglubundið, minnst árlega.

47. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við annan málslið 5. mgr. 8. gr. ef það kemur ekki á innra fyrirkomulagi til að fylgjast með áhrifum þjóðhagslegra breytinga eða breytinga á skilyrðum á fjármálamarkaði á lánshæfismat.

48. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við b-lið 6. mgr. 8. gr. ef aðferðir, líkön eða helstu forsendur sem beitt er við lánshæfismatsstarfsemi er breytt og það endurskoðar ekki lánshæfismat sem verður fyrir áhrifum af því í samræmi við þann lið, eða tekur ekki slíkt mat til athugunar á meðan.

49. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við c-lið 6. mgr. 8. gr. með því að endurmeta ekki lánshæfismat sem var byggt á aðferðafræði, líkönum eða lykilforsendum sem er breytt ef heildaráhrif viðkomandi breytinga hafa áhrif á það lánshæfismat.

50. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 9. gr. með því að taka að sér útvistun mikilvægra rekstrarþátta ef það rýrir umtalsvert gæði innra eftirlits lánshæfismatsfyrirtækis eða getu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að hafa eftirlit með því að lánshæfismatsfyrirtæki uppfylli allar þær skyldur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

51. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við aðra málsgrein 4. liðar I. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það gefur út lánshæfismat eða afturkallar ekki útgefið lánshæfismat ef skortur er á áreiðanlegum gögnum eða ef flókin samsetning nýrrar tegundar fjármálagernings eða gæði aðgengilegra upplýsinga er ekki fullnægjandi eða vekur alvarlegar spurningar um það hvort lánshæfismatsfyrirtækið geti unnið trúverðugt lánshæfismat.

52. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 6. mgr. 10. gr. ef það notar heiti Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar eða einhvers lögbærs yfirvalds með þeim hætti að það gæti gefið vísbendingu um eða bent til að stofnunin eða yfirvaldið áriti eða samþykki lánshæfismat eða hvers konar lánshæfismatsstarfsemi fyrirtækisins.

53. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 13. gr. ef það innheimtir gjald vegna þeirra upplýsinga sem veittar eru í samræmi við 8. til 12. gr.

54. Sé lánshæfismatsfyrirtæki lögaðili sem komið var á fót í Sambandinu brýtur það í bága við 1. mgr. 14. gr. ef það sækir ekki um skráningu í tengslum við 1. mgr. 2. gr.

II. *Brot í tengslum við hindrun á eftirlitsstarfsemi*

1. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 7. lið B-þáttar I. viðauka, ef það sér ekki til þess að skrár eða skoðunarskrár lánshæfismatsstarfsemi þess séu varðveittar, eins og krafist er með þeim ákvæðum.

2. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 8. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að geyma ekki skrárnar eða skoðunarskrárnar sem um getur í 7. lið þess þáttar í húsnæði sínu í að minnsta kosti fimm ár eða gera þær aðgengilegar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að beiðni hennar.

3. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 9. lið B-þáttar I. viðauka, ef það geymir ekki skjöl þar sem réttindi og skyldur lánshæfismatsfyrirtækis og metnu einingarinnar eða tengdra þriðju aðila samkvæmt samkomulagi um að veita lánshæfismatsþjónustu eru sett fram, á gildistíma samningsins við metnu eininguna eða tengda þriðju aðila.

4. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 11. gr. ef það veitir ekki tilskildar upplýsingar eða ef það veitir ekki upplýsingarnar á því formi sem krafist er eins og um getur í þeirri málsgrein.

5. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 11. gr., í tengslum við 2. lið I. hluta E-þáttar I. viðauka, ef það leggur ekki fram lista til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar yfir alla stoðþjónustu sína.

6. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við aðra undirgrein 3. mgr. 14. gr. ef það tilkynnir ekki Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um allar mikilvægar breytingar á skilyrðunum fyrir upphaflega skráningu í samræmi við þá undirgrein.

7. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 23. gr. b ef það veitir rangar eða villandi upplýsingar sem svar við einfaldri beiðni um upplýsingar skv. 2. mgr. 23. gr. b eða sem svar við ákvörðun sem krefst upplýsinga skv. 3. mgr. 23. gr. b.

8. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við c-lið 1. mgr. 23. gr. c ef það veitir röng eða villandi svör við spurningum sem bornar eru upp samkvæmt þeim lið.

III. *Brot í tengslum við ákvæði um upplýsingagjöf*

1. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 2. lið B-þáttar I. viðauka, ef það birtir ekki opinberlega nöfn metinna eininga eða tengdra þriðju aðila sem þeir fá meira en 5% af árlegum tekjum sínum af.

2. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við annan hluta þriðju málsgreinar 4. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að birta ekki, í fullunninni matsskýrslu, upplýsingar um hvers konar stoðþjónustu sem veitt er metinni einingu eða tengdum þriðja aðila.

3. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 8. gr. ef það birtir ekki opinberlega upplýsingar um aðferðir, líkön og helstu forsendur mats sem það notar í lánshæfismatsstarfseminni eins og lýst er í 5. lið I. hluta E-þáttar í I. viðauka.

4. Ef aðferðum, líkönum eða helstu forsendum sem beitt er við lánshæfismatsstarfsemi er breytt brýtur lánshæfismatsfyrirtæki í bága við a-lið 6. mgr. 8. gr. ef það upplýsir ekki tafarlaust um líklegt umfang þeirra lánshæfismata sem breytingin hefur áhrif á, eða upplýsir um það án þess að nota sömu samskiptaaðferð og notuð var við dreifingu lánshæfismata sem breytingin varðar.

5. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 10. gr. með því að birta ekki, tímanlega og án takmarkana, ákvörðun um að hætta lánshæfismati, ásamt rökstuðningi fyrir ákvörðuninni.

6. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við 1. eða 2. lið fyrstu málsgreinar 4. eða 5. liðar I. hluta D-þáttar I. viðauka, eða II. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það veitir ekki upplýsingarnar sem krafist er með þeim ákvæðum þegar lánshæfismat er sett fram.

7. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við 3. lið I. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það upplýsir ekki metnu eininguna a.m.k. tólf klukkustundum fyrir birtingu lánshæfismats.

8. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 10. gr. ef það tryggir ekki að matsflokkar samsettra fjármálagerninga séu skýrt aðgreindir með viðbótartákni sem aðgreinir þá frá matsflokkum sem notaðir eru fyrir aðrar einingar, aðra fjármálagerninga eða aðrar fjárskuldbindingar.

9. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 10. gr. ef það birtir ekki stefnur eða verklagsreglur að því er varðar óumbeðið lánshæfismat.

10. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 5. mgr. 10. gr. ef það veitir ekki upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt þeirri málsgrein við útgáfu óumbeðins lánshæfismats eða með því að tilgreina ekki að lánshæfismat sé óumbeðið.

11. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 11. gr. ef það birtir ekki að fullu eða uppfærir tafarlaust upplýsingar að því er málefni varðar sem sett eru fram í I. hluta E-þáttar I. viðauka.

IV. VIÐAUKI

Skrá yfir stuðla í tengslum við íþyngjandi og mildandi þætti vegna beitingar 3. mgr. 36. gr. a

Eftirfarandi stuðlum skal beitt, einum af öðrum, á grunnfjárhæðirnar sem um getur í 2. mgr. 36. gr. a á grundvelli hvers og eins eftirfarandi íþyngjandi og mildandi þátta:

I. *Leiðréttingarstuðlar í tengslum við íþyngjandi þætti*

1. Ef um endurtekið brot er að ræða skal beita viðbótarstuðlinum 1,1 fyrir hverja endurtekningu brots.
2. Ef brotið hefur verið framið yfir tímabil sem er lengra en sex mánuðir skal beita stuðlinum 1,5.
3. Ef brotið hefur leitt í ljós kerfislæga veikleika í skipulagi lánshæfismatsfyrirtækis, einkum í verklagsreglum þess, stjórnunarkerfum eða innra eftirliti, skal beita stuðlinum 2,2.
4. Ef brotið hefur haft neikvæð áhrif á gæði mats sem hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur framkvæmt skal beita stuðlinum 1,5.
5. Ef brotið hefur verið framið af ásetningi skal beita stuðlinum 2.
6. Ef engar aðgerðir hafa verið gerðar til úrbóta síðan brotið var sanngreint skal beita stuðlinum 1,7.
7. Ef yfirstjórn lánshæfismatsfyrirtækis hefur ekki unnið með Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni við rannsókn hennar skal beita stuðlinum 1,5.

II. *Leiðréttingarstuðlar í tengslum við mildandi þætti*

1. Ef brotið tengist broti sem er skráð í II. eða III. hluta III. viðauka og hefur átt sér stað skemur en í tíu virka daga skal beita stuðlinum 0,9.
2. Ef yfirstjórn lánshæfismatsfyrirtækis getur sýnt fram á að hún hafi gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir brotið skal beita stuðlinum 0,7.
3. Ef lánshæfismatsfyrirtækið hefur vakið athygli Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á brotinu, á skjótan og áhrifaríkan hátt og fyllilega, skal beita stuðlinum 0,4.
4. Ef lánshæfismatsfyrirtækið hefur af sjálfsdáðum gripið til ráðstafana til að sjá til þess að ekki sé unnt að fremja sambærilegt brot í framtíðinni skal beita stuðlinum 0,6.